

HLAS NÁRODA

„Vy reprezentujete
ve svobodném světě vlast.
Vlast potřebuje lásku a pomoc.
Buďte svorní!
Jen svorným Bůh zehnává.“

JOSEF KARDINÁL BERAN,
arcibiskup pražský.

(VOICE OF THE NATION)

Tel.: (312) 762-2044

Udržení českého vědomí, řeči
a novín v Americe žádá osobní
oběti a nadšené spolupráce
každého z nás.

Cena: 75 centů

Return Postage guaranteed, Chicago, Ill. 60623

Roč. (Vol.) XII. — Číslo (No.) 43.

Saturday October 31, 1987 (Sobota 31. 10. 1987)

Tito jsou otcové komunismu:
Friedrich Engels a Karl Marx

K 70. VÝROČÍ RUSKÉ BOLŠEVICKÉ REVOLUCE

„Za rok jsme doma! - Tohle bezpráví nemůže přece dlouho trvat. Anebo Spojené státy musejí vypovědět SSSR válku!“...

Vzpomínáte si ještě na tyto prpovídky z uprchlických táborů „Valka“, Murnau v Západním německu, v Bagnoli v Itálii a jinde v roce 1949? Tak tehdy smýšlela většina našich utečenců - „dípiků“ - (Displaced Persons) - jen proto, že byla ve veliké tísní a svá zbožná přání brala za realitu. Hlavní důvod všech těchto „zbožných nadějí“ tkvěl v tom, že naši drazi uprchlíci jak z Československa, Maďarska, Polska, Jugoslávie a Východního Německa neznali dějiny starých sociálních a náboženských hnutí, a vůbec asi zřejmě

neporozuměli v mentalitě Američanů zakořeněnému isolationismu.

Marxistický komunismus - at' se nám to líbí, nebo nelíbí, trvá dnes v SSSR už sedmdesát let a vejde do světových dějin jako mocné sociální hnutí utopistů, snažících se zbudovat beztřídní společnost, spravedlivou ke všem občanům.

Dnes, po sedmdesáti letech od „Velké říjnové bolševické revoluce“ všichni víme, jak tato utopistická „vidina“ ve skutečnosti dopadla. Zapříčinila hekatomby mrtvých, potoky krve a slz, a dnes jsou její pokračovatelé - i pod rouškou „Gorbačovovy glasnosti“ stálým, vojensky mocným a nesmírně nebezpečným „Damoklovým mečem“, visícím nad

Fotografie známého obrazu V. A. Serova, znázorňující Lenina, když v Moskvě prohlašuje po revoluci založení SSSR.

popravíštěm všech lidských svobod ve jménu dvou prostých hesel: „Nevěřte na Boha, protože náboženství je opíem lidu. Chcete-li pak změnit tvářnost země, zbavit se všech kapitalistických vykořisťovatelů - proletáři všech zemí - spojte se!“ -

Někdy v r. 1946 či 1947, vzpomínám-li si dobře, napsal dnes už t' kníže Karel Schwarzenberg - (pod pseudonymem Jindřich Středa) - do pražského „Katolíka“, který tehdy redi-

goval Otec jezuita Fr. Kajpr, tuto myšlenku. (Cítuji jen z ubývající paměti) - „Jak to vyhlíží, komunismus je hnutí, podobné Lutherovu protestantismu, které bude otravovat svět možná celých sto let. Jeho trvání bude ale daleko kratší než Lutherova t.zv. reformace, protože se podrazí sám svou ekonomickou nevykonností a strachem z hněvu lidu, v jehož jménu vládne. I kdyby komunismus trval sto let - co to je v dějinách lidstva? Jenomže, bez Boží vůle, jak říká Kristus v evangeliu, nám ani nespadne jediný vlas z hlavy. Dopustil-li na nás - věřící křesťany - a na dnešní svět metlu komunismu - (který není nic jiného než starý židovský mesianismus bez Boha a ve skutečnosti nové náboženství) - je to proto, že chce svou církev očistit.

Vždyť je přece v pokrokovém 20. století skutečným škandálem, když se tolik různých církví a sekt dovolává Krista Pána a jeho evangelia, a při tom se i uvnitř těchto národů křesťané z hloubi srdce nenávidí, lásku k bližnímu nep-

rokažují a k potřebám chudých lidí, žijících na stejné zeměkouli, jsou lhostejní. A tak dobrotivý Bůh, který nikdy nedopustí, aby vyložené zlo nakonec zvítězilo, přeměňuje vzniklé zlo v dobro v tom smyslu, aby pomohlo věřícím lidem k hlubšímu obrácení. Abychom si na věřící katolíky či protestanty „nehráli jen v neděli“, ale abychom podle Kristova evangelia denně žili.“

A jako zvláštní „dar, tuto boží „geopolitiku“ potvrzuje i portugalská Fatima, kde se Matka Boží zjevila třem dětem - (z nichž sestra Lucie dodnes žije) - a přímo mluvila o Rusku, jeho živé doktríně, která by mohla zachvátit celý svět, jestliže křesťané nebudou opravdu brát evangelium Ježího Syna vážně, a nebudou-li podle něho denně žít.

Chceme-li tedy doopravdy a upřímně pomoci svému národu doma k nabytí síly a odvahy dosáhnout opět svobody, nežijme ani v exilu ve lži a hlavně v každodenním životě křesťanský jedneje: v rodině i kolem nás.

Stalin s Jagodou a s Trockym.

Michail Gorbačov

Sloupek informací

**o iránsko - irácké válce,
která je dnes najednou
oporou iráckého diktátora
Saddama Husseina
a o prozatímní neřešitelnosti
politických neshod
na Středním východě.**

Irácký vládce ve svém národě sice oblíben není, ale fanatismu iráckých šíjtů v Iráku také nikdo „nefandí“.

Na Západě jsou všeobecně známy ohavnosti a krutosti režimu iráckých ayatollů. Avšak ani irácký režim krutého diktátora Saddama Husseina není populární v jeho zemi. Iráčtí občané, nespokojení s železnou pěstí svého despotického diktátora a s těžkými oběťmi, které od nich vyžaduje pokračování v už příliš dlouho trávající válce, však považují irácký fanatismus Khomeiniho za něco mnohem horšího, a proto se proti Husseinovi dnes nebouří. Ani iráčtí šíjité, kteří - ačkoliv tvoří většinu iráckého obyvatelstva - jsou vyloučeni z vlády země a Hussein jimi pohrdá, nejsou vůbec nadšeni iráckým fundamentalismem. Proto také všechno dosavadní úsilí Teheránu, vyprovokovat je k revolci proti Husseinovu režimu, dosud plně ztroskotalo. Na začátku války Hussein sice dal popraviti několik šíjitských vůdců, pro-

tože projevili velkou radost ze svržení šacha a z vítězství irácké šíjitské revoluce, avšak později, aby si irácké šíjity na sebe opět udobřil, věnoval mnoho milionů dolarů na opravu šíjitských mešit po celé zemi.

Moderní dějiny Iráku byly velmi neklidné. Od roku 1932, kdy obdržel svou nezávislost, prožil už asi 20 revolucí a státních převratů. Dnes padesátiletý Hussein, předseda socialistické strany „Baath“, drží vládní moc déle než ji držel kterýkoliv z jeho předchůdců. Jednou z jeho předních vládních metod je bezohledná krutost vůči politickým odpůrcům, projevující se i trýzněním vězňů a popravami. Jeho chladná, přísná tvář, je všude přítomná; jeho obrazy a fotografie je možno vidět - (po vzoru všech levicových či pravicových diktátorů) - všude v celé zemi: na úřadech, ve školách, ve výkladech obchodů, ba i v mešitách, kde je zobrazen, jak se zbožně modlí a klaní Alahovi.

Pramenem jeho štědrosti - kterou chce docílit toho, aby lid zapomněl na jeho krutost - jsou příjmy z prodeje zemního oleje. Jeho socialistická strana Baath učinila z Iráku stát, který pečuje o své občany od kolébky až do hrobu; poskytuje jim zdarma léčení, ošetření v nemocnici, školní výchovu i bezúročnou půjčku ke koupi vládou subvenovaných bytů. V prvních letech války se Hussein všemožně vynasnažil zajistit hojnost všech životních potřeb; obchody byly všude plné zboží, a ve městech všechny restaurace a noční kluby jen hýřily přepychem. Dnes však tento blahobyt už neexistuje. Příjmy z prodeje ropy musejí být vyhrazeny k nákupu zbraní a jiných válečných potřeb. Obchody dnes zejí prázdnotou. Vejce, toaletní papír a různé životní potřeby se dostanou pouze na černém trhu jen za vysoké ceny. Na ulicích nikdo neodklízí odpadky. Zahraněční dluh Iráku dosáhl 55 bilionů dolarů, avšak kvůli válce bylo zastaveno jeho splácení i placení z něho úroků. Proto ze Západu Irák nemůže očekávat žádnou finanční výpomoc. Hussein se také pokouší vzbudit dojem - (patrně aby si získal sympatie doma i na Západě) - že zmírňuje strohý socialismus vládnoucí strany Baath; prodává zezástaněné průmyslové podniky do soukromých rukou, ruší socialistické pracovní unie a propouští tisíce vládních byrokratů. Všemi možnými způsoby se pokouší zmírnit všeobecnou nespokojenost z toho, že válka s Iránem už trvá příliš dlouho, a že při ní už padlo asi půl milionu iráckých vojáků. Toto je příliš mnoho na zemi, která má jen 14 milionů obyvatel. Asi 800 tisíc vojáků bojuje na frontě. Mnohé rodiny už viděly návrat svých synů, bratranců či synovců z fronty buď v rakvi, nebo na kolečkové židli. I tomuto palčivému problému Hussein chce čelit svou štědrostí: vojáci vydělávají 1.000 dolarů měsíčně - (což je na Irák velmi mnoho) -

po třech týdnech bojů mají vždycky jeden týden volný, a vrátí-li se domů v rakvi, zahalené do státního praporu, jejich rodina obdrží od státu 20 tisíc dolarů na hotovost, zdarma pozemek a bezúročnou půjčku na stavbu rodinného domku a jeden Volkswagen.

V této době Husseinovi působí nejvíce starostí perspektiva nové velké zimní ofensivy Iránu u velkého olejářského přístavu Basra, kam Irán v posledních týdnech už shromáždil na 30.000 dodatečných bojovníků. Minulou zimu byl irácký nápor na Basra odražen, avšak s velikými ztrátami. Od té doby opevnění ve městě a zejména před městem byla rozmnožena, opatřena novými tanky, dělostřelectvem a kulometnými hnízdy. Irácké armádní velení optimisticky čeká, že i tentokrát vlna iráckých mladých dobrovolníků bude rozražena, avšak nikdo si tím není úplně jist a ztráty na životech se čekají opět obrovské.

Hussein má také některé těžkosti doma. Není sice nebezpečí, že by se proti němu vzbouřil celý národ, a že by jeho režim byl nyní svržen; nikdo si totiž nepřije vítězství Iránu, což by podle všeobecného přesvědčení znamenalo konec irácké nezávislosti. Pod povrchem to však na některých místech vře. V horách na severu země se někdy začínou bouřit Kurdové, kteří společně s Kurdy sousedních zemí touží po velkém nezávislém Kurdistanu, a strádání kvůli válce je vede k projevům nespokojenosti. - Na jihu země se zase v močálech

skrývají stovky zběhlých iráckých vojáků, kteří už nechtějí dále bojovat a živí se loupežemi, při nichž se dopouštějí různých násilností. Ve městě Ba'qubu - 40 mil severně od Bagdádu - letos v září neznámí pachatelé začali střílet do parády, již se zúčastnili také cizí diplomaté. O týden později v Bagdáde zase vybuchlo auto, plné třaskavin, při čemž zahynulo 27 lidí. O těchto a podobných jiných incidentech se irácký tisk samozřejmě nezmíní ani slovem.

Hussein, který si nikdy není úplně jist věrností svých poddaných, dává přísné cenzurovat všechny tisk, který nesmí uveřejnit nic, co by bylo jemu a jeho vládě nepříznivé. Vyšší vojenští velitelé jsou často měněni, anebo posíláni na frontu, aby jim nezbýval čas na přípravu vojenského státního převratu. Protože za Husseinovy vlády už bylo učiněno mnoho pokusů o atentát proti jeho osobě a tím o svržení jeho režimu, sám se nyní neúčastní žádných veřejných slavností a připouští k sobě pouze své příbuzné, přátele a lidi, kterým plně důvěruje.

Velká většina jeho vysokých funkcionářů ve vládě i ve straně jsou lidé z jeho rodného města Takrit, ke kterým se ukázal zvláště štědrým, a od nichž tedy očekává neotřesnou věrnost.

Husseinův režim je nepopulární hlavně proto, že válka s Iránem - považovaná za „Saddamovu válku“ - už trvá příliš dlouho. Širé lidové vrstvy kromě jeho krutosti těžce nesou strádání, nedostatek životních potřeb a utrpení, jež jim válka přináší. Přitom však strach z

HLAS NÁRODA

(VOICE OF THE NATION)

(USPS 291-62000)

Týdeník, věnovaný zájmům amerických Čechů, čs. exilu
a potřebám našich drahých doma
BOHU, CÍRKVI, NÁRODU

VYDÁVÁ KAŽDOU SOBOTU:
„VELEHRAD“, ČESKOAMERICKÉ KULTURNÍ STŘEDISKO
PUBLISHED EVERY SATURDAY BY:
CZECH-AMERICAN HERITAGE CENTER, INC.
2657-59 S. LAWNDALE AVE. CHICAGO IL. 60623
Telefon: 762-2044

EDITOR - ŘÍDÍ: Father VOJTĚCH VÍT, O.S.B.
s redakčním kruhem

POSTMASTER: Send address changes to:
HLAS NÁRODA, 2657-59 S. Lawndale Ave. Chicago, IL. 60623

SECOND CLASS POSTAGE PAID AT CHICAGO, IL.

Subscription prices: Roční předplatné:

BY MAIL: In US per year \$30

To Canada per year US \$33

Overseas per year \$35

BY AIR MAIL: \$30 + AIR STAMPS

Právní poradce a zástupce: Henry T. SYNEK
111 West Washington Str. Suite 1360, Chicago, Ill. 60602
(312) 263-6060

Redakce si vyhrazuje právo zaslané články a dopisy zkrátit,
aniž by tím byl změněn jejich původní obsah.

October 31, 1987 — Vol. XII, No. 43.

HLEDÁ SPOLEČNÍCI

Zdravá, ale osamělá slovenská stařenka, hledá k sobě společníci, která by s ní žila většinu týdne, nebo nastalo (podle dohody) na severní straně Chicaga v téže domácnosti se samostatnou ložnicí. - Nejráději by tak potkala třeba stejně osamocenou slovenskou, českou, či polskou usedlou ženu, s níž by si mohla během dne aspoň na chvíli popovídat.

Volejte přímo od 1:00 PM
do 7:00 PM na ☎ 342-7289.

☎ 898-8601

James Art Galleries

2256 FOX VALLEY CENTER * AURORA, IL
2nd Floor, West, By Marschal Field

Original oils from all over the world

graphics

prints

custom framing

JSME JEDINÁ ČESKÁ GALERIE NA ZÁPADNÍM PŘEDMĚSTÍ. DLOUHÁ LÉTA JSME SLOUŽILI KRAJANŮM V OBCHODNÍM STŘEDISKU V NORTH RIVERSIDE. ZASE VELMI RÁDI VŠEM NAŠIM KRAJANŮM ČESKÉHO A SLOVENSKÉHO PŮVODU ODBORNĚ POSLUŽÍME A PORADÍME. PŘIJĎTE SE NA NÁS PODÍVAT:

VAŠI
PAUL A HELMA HORAK

Iránu a ze ztráty nezávislosti zůstávají mocnějšími činiteli než je zást' proti Husseinovu režimu.

Důvěru v budoucnost a odhodlanost k pokračování ve válce posiluje u iráckého lidu také ta skutečnost, že Irán je ve světě diplomaticky stále více izolován, zatímco okolní arabské země i jiné země na světě se přiklánějí na stranu Iráku. Toto platí i o Spojených státech, které se sice nechtějí vysloveně postavit na stranu Iráku, avšak naléhaly na uvalení mezinárodního embarga zbraní na Irán, a s Irákem udržují obchodní vztahy. Nedodávají mu sice zbraně, avšak dodávají mu potraviny; v první polovině 1987 mu prodaly za 304 milionů dolarů potraviny. US firmy si dělají naději, že po skončení války s Iránem bude Irák vítaným trhem pro americké výrobky. - Tak současná iránsko - irácká válka nepřímo napomáhá tomu, že nepopulární a krutý režim Saddama Husseina se stále udržuje u vládní moci v naději, že válku vyhraje nebo alespoň přežije.

Vede cesta k míru na Středním východě přece jen přes Moskvu?

Helsinkí. — Státní tajemník George Shultz navštívil před svou cestou do Moskvy země Blízkého východu, aby na místě poznal, jaké jsou naděje k obnovení jednání o míru mezi Izraelem a Palestinci. O této věci mluvil v Izraeli s ministerským předsedou Yitzhakem Shamirem a s ministrem zahraničí Shimonem Peresem, v Egyptě s prezidentem Hosni Mubarakem, v Saudské Arábii s králem Fahdem a v Londýně s jordánským králem Husseinem, který tam právě byl na státní návštěvě. Z jeho závěrečných prohlášení novinářům v letadle - (když letěl z Londýna do finských Helsinek) vyšlo najevo, že sám osobně plně opustil ideu svolání mezinárodní konference, v jejíž rámci by Izrael jednal o míru přímo se svými arabskými sousedy. Vytkl vládám zemí Blízkého východu, že prý příliš soustředí své úsilí na myšlenku mezinárodní konference - (tedy na pouhý způsob, jak by se mírová jednání měla vést) - a nikoliv na samotnou věc vzájemného usmíření a dosažení trvalého míru. Cesta k míru na Blízkém východě prý bude velmi dlouhá a nové iniciativy v této věci nelze dnes očekávat jak před volbami v Izraeli tak ve Spojených státech, které se budou konat v příštím roce. Navíc prý také existuje zásadní

rozdílnost mezi tím, jak si takovou mezinárodní konferenci představují Spojené státy a jak Sovětský svaz. USA a Izrael totiž nechtějí, aby SSSR zastával v takové konferenci nějakou význačnější roli, zatímco SSSR požaduje, aby na plánované konferenci měly velkou právo dohlížet na samotná jednání a potom schválit jejich výsledky. Shamir se také stále obává, že v rámci mezinárodní konference by obě velmoci činily na Izrael nátlak, aby vyklidil okupovaná arabská území. Na otázku novinářů, zda přijel do Izraele, aby se pokusil přivést Shamira k opuštění jeho oposice proti mezinárodní konferenci, Shultz řekl, že jel do Izraele jen proto, „aby přátelsky sdílel Shamirovy starosti“.

Dne 21. října pak odjel z Helsinek do Moskvy vlakem, protože moskevské letiště bylo v ty dny zahaleno do husté mlhy. Finská vláda poskytla Shultzovi a jeho družině zvláštní vlak, cestovalo s ním asi sto poradců, pomocníků, členů bezpečnostní stráže a žurnalistů. Trať z Helsinek do Moskvy je dlouhá 750 mil. Dne 22. října, v první den svého pobytu v Moskvě, Shultz vyjednával celých deset hodin se sovětským ministrem zahraničí Eduardem Ševardnadzem; oba společně hledali řešení některých detailů na přípravu vrcholné konference a smlouvy o odstranění nukleárních střel

středního dopalu. Současné osm pracovních skupin, utvořených z amerických a sovětských odborníků, jednalo o technickém provedení smlouvy, o konvenčních vojenských silách v Evropě, o chemických zbraních, o vzájemných problémech obou velmocí, o lidských právech, o neklidných místech na světě a o nukleárních pokusech. Shultz a Ševardnadze se prý velmi přiblížili ke konečné formě dohody; pouze nebyly vyřešeny některé „technické“ problémy ve věci vzájemného ověření toho, že dříve byly skutečně rozmontovány a zničeny; také nebylo stanoveno datum, do kdy tyto střely mají být odstraněny. - Dne 23. října Shultz jednal 4 hodiny se sovětským diktátorem Gorbačovem. Ten však nečekaně odmítl určit datum pro vrcholnou konferenci - (což oba státníci měli podle plánu ujednat) - dokud prezident Reagan neučiní rozhodnutí o omezení svého programu „Star Wars“, neboli obrany v nadzemském prostoru proti sovětským raketovým střelám. Tato nová překážka proti vrcholné konferenci neměla zklamat americké delegáty, kteří si začali klást otázku o skutečných Gorbačovových úmyslech. Tak je možno říci, že ve skutečnosti Shultz v Moskvě mnoho nepořídil ve věci přípravy vrcholné konference mezi Reaganem a Gorbačovem.

Dvacátý osmý říjen v Praze

Ve středu dne 28. října t.r. konala se v areálu amerického velvyslanectví v Praze komemorace 69. výročí založení Československé republiky. Chargé d'affaires Carl W. Schmidt promluvil pod plakety tří velkých mužů, kteří se zasloužili o Československo: President Tomáš G. Masaryk, President Woodrow Wilson a Generál Milan Rastislav Štefánik.

Při té příležitosti položil pod plakety květin. Komemorace se zúčastnili také další úředníci amerického velvyslanectví, jakož i českoslovenští občané.

-afa-

KLUB DOMOV Z NSČK

koná svou schůzi v pondělí 9. listopadu 1987 v 7:00 hod. večer v budově Mid-America Savings (5900 W. Cermak Rd., Cicero). Prosíme o dochvilnost. Je to naše poslední schůze v tomto roce. Upozorníte na národní náboženskou práci našeho klubu své přátele a známé, o nichž se domníváte, že by měli o ni zájem.

Těšíme se na shledanou

Otec Vojtěch Vít, O.S.B.,
duchovní rádec
Františka Uhlířová,
tajemnice
Anna Ryšavá, pokladní

★ ★ ★

**Kašpárkovo
loutkové divadlo.**

v sobotu 31. října 1987
ve 4 hod. odpoledne
v Masarykově škole
5701 W. 22nd Place Cicero, Ill.

Má poklonka, nazdárek,
klani se vám Kašpárek!!

★ ★ ★

VELMI VÝHODNÁ INVESTICE

VÝHODNÁ KOUPE

rodinného domu
v Berwynu, IL.
v sousedství „Gold Coast“;
15 let stará cihlová stavba; 3
ložnice s prostornými šat-
níky, kuchyně, jídelna,
obývací pokoj, 2 koupelny,
dokončený basement s re-
kreační místností, zastíněné
patio a garáž na 2 auta.
Dobrá cena - musí se vidět.

Prodej lotů
úrodné půdy v Arizoně
1) Bisbee - Arizona
Na prodej 12 lotů - velikost 330
feetů x 146 feetů. Loty je
možno koupit dohromady,
anebo odděleně: Cena jednoho
lotu \$1,300 anebo podle
dohody.

2) Wilcox - Arizona.
3 loty - každý velikosti 40 akrů.
Možno zakoupit dohromady,
anebo jednotlivě. Cena podle
dohody.

Blíží informace podá
Yara MLSNA
RE/MAX Partners Realtors
7002 záp. Čermákova tř. v Berwynu
☎ (312) 484 - 2300

TRAMPSKÁ OSADA DÁLAVA
pořádá
v sobotu 7. listopadu 1987
TRAMPSKÝ VEČER

Místo: Velehrad, 2657-59 So. Lawndale Ave, Chicago, Ill.
Program:
Soutěž o ŠIRÁK CHICAGA
Vystoupení taneční skupiny Beseda/Domov - Heedown
Začátek: 8 hodin večer
Vstupné: 10 dolarů
Rezervace: ☎ (312) 656 - 6356
Výzdoba: Zdenek Nerada
Úbor: příhodný

Všichni jsou zváni kamarádsky a co nejsrdčněji.
Bar - Kuchyně: otevřeny od 7 hodin večer.
Zábava: prvotřídní a nenucená

Parkoviště naproti Velehradu bude hlídáno
po celou dobu trvání Trampského večera.

DOBA "BĚHEM ROKU"

1. listopadu VŠECH SVATÝCH

VSTUPNÍ MODLITBA: Všemohoucí, věčný Bože, voláá nás. — abychom si jednou společnou slavností — připomněli zásluhy všech tvých svatých. — Prosimé tě: prokaž nám na prosby tolika přimluců — hojnost tvého slitování, po němž toužíme. — Skrze tvého Syna Ježíše Krista, našeho Pána a Boha, který s tebou v jednotě Ducha svatého žije a kraluje po všechny věky věků.

1. ČTENÍ Z KNIHY ZJEVENÍ SVATÉHO APOŠTOLA JANA (Zj 7, 2-4, 9-14)

Já, Jan, spatřil jsem, jak od východu slunce vystupuje jiný anděl. Držel v ruce značkovadlo živého Boha a zvolal silným hlasem na ty čtyři anděly, kterým byla dána moc škodit zemi i moři: "Neškod'te zemi, ani moři, ani stromům, dokud nepoznámáme na čele služebníky našeho Boha!" A uslyšel jsem, kolik bylo těch poznamenaných: stočtyřicet tisíc ze všech kmenů izraelského lidu.

Potom se podívám — a hle: veliký zástup, který by nikdo nespočítal, ze všech národů, plemen, kmenů a jazyků; stáli před trůnem a před Beránkem, oděni bílým rouchem, a palmami v ruce a volali mocným hlasem: "Za svou záchranu vděčíme našemu Bohu, který sedí na trůně, a Beránkovi!"

Všichni andělé okolo trůnu, starci a čtyři bytosti padli na tvář před trůnem, klaněli se Bohu a volali: "Amen. Chvála, moudrost, děkování, čest, moc a síla přísluší našemu Bohu na věčné věky! Amen."

Tu na mne promluvil jeden ze starců a zeptal se mě: "Kdo jsou tihle v bílém rouchu a odkud přišli?"

Odpověděl jsem mu: "Můj pane, to víš ty."

Řekl mi: "To jsou ti, kdo přicházejí z velkého soudu, a jejich roucho si do běla vyprali v Beránkově krvi."

2. ČTENÍ Z PRVNÍHO LISTU SVATÉHO APOŠTOLA JANA (Jan 3, 1-3)

Milovaní! Hleďte, jak velkou lásku nám Otec projevil, že se omline nazývat Božími dětmi, a to také jsme! Proto nás svět nezná, že nepoznal jeho.

Milovaní, už teď jsme Boží děti. Ale čím budeme, není ještě zřejmé. Víme však, že až on se ukáže, budeme mu podobní, a proto ho budeme vidět tak, jak je.

Každý, kdo skládá tuto naději v něho, uchovává se čistým, jako on je čistý.

SLOVA SVATÉHO EVANGELIA PODLE MATOUŠE (Mt 5, 1-12a)

Když Ježíš spatřil zástupy, vystoupil na horu; a když se posadil, přitoupili k němu jeho učedníci. Otevřel ústa a učil je:

"Blahoslavení chudí v duchu, neboť jejich je nebeské království.

Blahoslavení pláčící, neboť oni budou potěšeni.

Blahoslavení tiší,

neboť oni dostanou zemi za dědictví.

Blahoslavení, kdo lačni a žízní po spravedlnosti,

neboť oni budou nasyceni.

Blahoslavení milosrdní,

neboť oni dojdou milosrdenství.

Blahoslavení čistého srdce,

neboť oni uvidí Boha.

Blahoslavení, kdo šíří pokoj,

neboť oni budou nazváni syny Božími.

Blahoslavení, kdo jsou pronásledováni pro spravedlnost, neboť jejich je nebeské království.

Blahoslavení jste, když vás budou tupit a pronásledovat a líživě mluvit proti vám všechno zlé kvůli mně. Radujte se a jásejte, protože máte hojnou odměnu v nebesích."

P. Adalbert M. Zuna:

SVÁTEK VŠECH SVATÝCH

1. listopadu 1987

1. Čtení (Zjevení sv. Jana 7, 2-4, 9-14):

Toto čtení z knihy Zjevení sv. Jana nebo Apokalypse pozůstává ze dvou obrazů. Můžeme je nazvat vidění země a vidění nebe. Lépe tomu porozumíme, když si uvědomíme, že tato kniha, inspirovaná Duchem svatým, byla knihou zvláštní útěchy pro první křesťany. A v jistém smyslu byla srozumitelnější těmto křesťanům prvních dob, protože obsahovala náznamy, jež se týkaly stavu první církve v době pronásledování v prvních stoletích.

Především je tu vidění země. První křesťané žili ve světě, uprostřed pohanského světa. Věrnost Kristu je stavěla téměř mimo tento svět. Bylo třeba velké víry, když krutá pronásledování stihala generaci po generaci, a tehdejší svět, pod nadvládou Satanovou, nedával žádné naděje, že církev se dožije časů míru a svobody. Vidění naznačuje, že títo pronásledováni jsou pod zvláštní ochranou boží. Bůh je má poznamenané a nic se jim nemůže stát. Andělům, kteří mají být posly katastrof, jež stihnou celý okresek země, je přikázáno, aby neškodili těm, co patří zvláštním způsobem Bohu a jsou poznamenaní znamením vyvolených božích. Svatý František, odvolávaje se na jiné proctví, měl za to, že ono tajemné znamení božie vyvolení bylo hebrejské „tau“, t.j. znamení kříže. S druhé strany vidí sv. Jan jiný obraz, který byl opět nesmírnou útěchou prvním křesťanům. Vidí nespočítatelný zástup vyvolených božích v nebi. V prvním obraze, jak byl poučen, bylo sto čtyřicet čtyři tisíc poznamenaných znamením spásy. Toto jisté číslo mělo říci, že v tomto světě je zcela jistý počet vyvolených božích, kterým se nic zlého nemůže stát. V druhém obraze prostě praví, že zástup všech vyvolených v nebi nelze spočítat. Nespočítatelný zástup svatých v nebi bude vzdávat chválu Bohu a Beránkovi, který je před trůnem, za milost spásení. Skrze Krista došli věčné slávy, proto musejí vzdávat čest Beránkovi. Spasitelé světa, jehož krví všichni byli spaseni. Aby nebylo pochybností, sv. Jan je zvláště poučen, že ti, co profílili svou krev pro víru v Krista, budou zcela jistě v tomto zástupu. I v dnešním světě jsou na světě pro-

následovaní. Nám všem je to povzbuzení setrvat ve všech zkouškách života, když se nám zdá, že kříž povinnosti je příliš těžký. Je třeba vytrvat až do konce. Tak se přiblížíme k těm, kdo dali vše pro Krista a zpečetili svou věrnost vlastní krví. Jednou budeme oslavovat boží milosrdenství, jež nám doprálo, abychom uprostřed zkoušek světa žili v milosti boží a dosáhli věčných radostí i v Kristově Království.

II. Čtení (I. list sv. Jana 3, 1-3):

Svatý Jan se dožil vysokého věku. Jako poslední z apoštolů, jak mu Pán předpověděl, nezemřel mučednickou smrtí, zemřel přirozenou smrtí jako biskup v Efesu, hlavním městě Malé Asie. Za svého působení v Efesu napsal Evangelium a napsal tři krátké listy. Dnešní čtení bylo vybráno z počátku jeho prvního listu. Byl určen křesťanům v Malé Asii. Církev byla znepokojena vnitřními rozpory. Vznikaly nové proudy a bludy v církvi. Jako dobrý pastýř svěceného světa, sv. Jan jim napsal, aby je varoval před nebezpečnými naukami, které by je mohly přivést na zcestí a ohrozit jejich věčnou spásu. Žádá od nich, by si uchovali bezmeznou a pevnou víru v božství Kristovo. Tato víra je ochráněna před zhoubnými vlivy pohanského světa a od bludů, jež by se mohly vloučit do života církve. Pro vnitřní život církve má jedinou zásadu: Milujte se navzájem jako děti boží!

Dnešní čtení je potvrzením této pravdy. Když jsme přijali milost boží, jsme dětmi božími, již zde na zemi. Aby zdůraznil tuto pravdu, výslovně podotýká, že nejen se můžeme nazývat božími dětmi, nýbrž jimi skutečně jsme. Obtíž je v tom, že nic nevidíme z této velké změny u nás. Na oko jsme jako ostatní lidé. Leč je tu nesporná skutečnost, že jsme božími dětmi již zde na zemi. Jednou nastane velká změna. Padne rouška, která kryla velké tajemství a v boží slávě uvidíme onu velkou skutečnost, že jsme podobní Bohu a máme něco z jeho nekonečné slávy a svatosti.

Čtení má význam pro svátek, který slavíme. Ti, co byli církvi prohlášení za svaté, a nekonečný zástup těch, kteří zemřeli v milosti boží po spravedlivém životě nebo proto, že zemřeli v pokání za spáchané hříchy, jsou v nebi. I vidí již svou vlastní slávu a žijí ve štěstí a radosti dětí božích. Nám je to připomenutím, abychom neztráceli naději a odvahy v zápase se svody světa a se zkouškami, bez nichž se nemůžeme obejít. Jsme již na polovině cesty.

Milost boží je v nás, máme již záruku nekonečné slávy. Je třeba jen trochu vytrvat. Brzy budeme mít podíl na slávě všech svatých v nebi, kteří šli touže cestou jako my, ale vytrvali až do konce v milosti a lásce Kristově.

Evangelium (Matouš 5, 1-12):

Bezpochyby, tato stat' z Evangelia sv. Matouše, počátek horské řeči Páně patří k nejkrásnějším a též k nejvýznamnějším statím evangelia. Pán Ježíš učinil jakýsi úvod k řeči horské, který je vřidným vyzváním, abychom se nebáli a dali se na cestu, jež vede do jeho království. Zdá se jakoby chtěl říci: radost, která vás čeká v nebi je tak veliká, že má jistý ohlas, spíše předtuchu, již zde na zemi v duších těch, kdo se rozhodnou stát se členy božího království. Slova Krista Pána mají zvláštní význam v rámci dnešního svátku. Osmkrát se opakuje slovo „blahoslavení“. Blahoslavený je někdo, koho všichni mohou blahoslovit - jemu „blahopřát“ - tedy ten, kdo je naprosto spokojený a šťastný. Jako ten, kdo dosáhl velkého úspěchu v umění nebo ve sportovním výkonu. Každý mu chce blahopřát. Svati v nebi jsou předmětem velké chvály. Podřelji se na velké slávě v nebi a jsou předmětem lásky a obdivu církve zde na zemi. Tuto slávu si plně zasloužili a nic již jim ji nemůže odejmout.

Je to výzva, abychom se nebáli přijmout cestu přemáhání a podrobili se zkouškám života, protože zcela jistě jednou nekonečné štěstí bude našim údělem. Jak jsme naznačili na počátku, slova Pána Ježíše však neznačují více. Něco z té nebeské radosti bude našim podílem již zde na zemi, protože život v milosti boží a v lásce boží plodí již zde na zemi velký mír v srdci těch, kdo se snaží žít podle nauky Kristovy.

Je mnoho cest, jež vedou do božího království. Podmínkou je vždy přijmout to, co je nepřijmání a pokouřující. Dát přednost i dobrovolně chudobě před shonem za peníze. Zapomenout na světské radosti. Být věrným božímu zákonu v čistotě srdce a v míru a pokoji s druhými. A být připraven, bude-li třeba, na odpor a pronásledování, s vědomím, že tento svět jednou pomine a zůstane jen boží království. Svati jsou ti, kdo uposlechlí této vřidné a mírné výzvy Kristovy. Dali přednost věčné radosti před radostmi světa, a ukazují nám svým blahoslavenstvím, svým štěstím cestu do radosti, která vyváží všechny hořkosti života a bude splněním všech přiblení Kristových.

V. Rechner:

O rorátech a půvabu ranních mší svatých všedního dne

Byl to krásný zvyk u nás - ať už v městech či na venkově - zajít si před prací na ranní mši sv. Roráty adventu měly samy o sobě však zcela zvláštní kouzlo. Vzpomínám ale i na úpně všední dny během roku. Pražské kostely byly pořádně studené, nebyly vytápěné a přece se v nich i v zimě lidské srdce tetelilo blahem. Věřící, kteří se ráno zastavovali v kostele, se již dobře znali od vidění. V neděli šel obyčejně každý někam jinam do kostela, podle toho, co očekával od známého kazatele, či od chrámového sboru a regensehorioho. Ve všední dny v některých kostelích v Praze - (a zřejmě asi i jinde) - podával u nás kněz sv. přijímání Těla Páně hned, jakmile přistoupil k oltáři, téměř věřícím, kteří nemohli zůstat na celé mši sv.

Vzpomínám si také na vzácného člověka, takového denního „štamgasta“ pražských kostelů a charakteristickou figurku, s níž každé setkání přinášelo člověku potěšení a radost. Byl to známý lékař - lidumil, MUDr. Hoffmann z Ječné ulice. Myslím, že jeho křestní jméno bylo Leopold. Říkalo se mu též zázračný lékař. Toho nedbal. Sloužil jak měl, léčil jak uměl, a věděl, že uzdravuje ne lékař, ale Bůh. Býval přetížen prací. To znali obyvatelé domu a sousedí. Lidé příjížděli i z venkova časné ráno a nezřídká stáli u vrat než se dům otevře. Potom se zástup zvěšoval na schodišti než se začalo ordinovat.

To, že dr. L. Hoffmann byl původně český Žid, který se četbou novozákonních listů sv. Pavla, životním příkladem jedné hluboce věřící české maminky, jednoho prostého a při tom velmi vzdělaného kněze - přes sv. Augustina a „Babičku“ Boženy Němcové - stal přesvědčeným katolíkem, jeho pacienti většinou ani nevěděli. Co však každého překvapilo byly jeho přesné diagnózy nemocí jen pečlivým, dlouhým a trpělivým zkoumáním očí nemocného. Před tím, než se vám do očí začal svými „sklíčky“ dívat, udělal vám nejdříve na čelo, a pak na každém oku zvlášť velmi pozorně a usebraně „křížek“, stejně upřímně, jako vám dělala maminka, když jste šli „do světa“ - na učení, na studie, na vojnu, či k oltáři. Druhou „specialitou“ dr. Hoffmanna bylo, že léčil každou chorobu jen bylinkami, pro které vás

poslal do tehdy jediné bylinkářské lékárny v podloubí na Malostranském náměstí - vlevo při vjezdu do Karmelitské ulice. Když vás ze své ordinace s laskavým úsměvem propouštěl, nejdříve se v krátké modlitbě nad vámi usebral, a pak jen řekl: „Kristus Pán, náš Spasitel, z Betléma, Nazareta, ukřížovaný v Jeruzalémě a tam i Zmrtvýchvstalý - vás ochraňuj, ved' a opatruj!“ Nikdy si nic za „svou“ prohlídku nepočítal a vzal jen to, co mu kdo dal. Věděl-li však, že jeho pacient patří k lidem zámožným, řekl si klidně o peníze, které pak o vánocích rozdával rodinám i jednotlivcům, o nichž věděl, že jsou v „úzkých“. A tento hluboce věřící dr. Hoffmann patřil k těm katolíkům, pro něž nemohl začít den jinak než mši sv., protože pak během dne většinou seděl a neměl mnoho pohybu, tak ranních okamžiků využíval k pohybu. Do kostela po ulici nešel, ale klusal. - Dnes, kdy se stává jogging populární i v Evropě, by se tomu nikdo nedivil. Tehdy se však lidé za ním někdy obraceli s úsměskem, jak si to „cupital“ s kopce k sv. Ignáci, a pak zase domů do kopce. Když mu to někdy vyšlo a začínal ordinovat později, tak si zaběhl „poklusem“ až k Pražskému Jezulátku do kostela P. Marie Vítězné na Malé Straně. To již byla pro něho taková „mini-pout“ - Pacienti, které poznal, mu leželi vždy na srdci a tak na ně každodenně pamatoval i ve svých modlitbách. Měl též svého koníčka - doslovně koně. Myslím, že někde ve Stromovce. Rád na koni jezdil - „jako Masaryk“ říkával - a svého koně taky vášnivě miloval. Bylo to již na konci padesátých let - za komunismu. Dr. Hoffmannovi již tehdy bylo dost přes sedmdesát. V „novém systému“ se samozřejmě nerespektovalo ani individuální vlastnictví koně, a tak - jak dr. Hoffmann říkal, koně mu prostě zkazili tím, že ho „půjčovali“ kdekomu. Jednoho dne pak kůň dr. Hoffmanna najednou shodil

se sedla. Byla z toho zlomenina, konec rajtování i konec koníčka.

Takových milých „postaviček“ bylo po našich kostelích více. Oblíbené bývaly v Praze ranní mše sv. u Panny Marie Sněžné - u františkánů - v kostele s nejvyšší gotickou klenbou v Praze. Pro ně vhodně sloužila postranní kaple. Bylo tam tepleji a útulněji než v promrzlé hlavní chrámové lodi. V kostele samém pak bývala „tichá“ osma. Dokud nebyl klášter zrušen a františkáni odvezeni do koncentračních klášterů a odtud do dolů, tak tu „osmou“ sloužival Otec Štikar. Ta nebyla pro spěchající. Otec Štikar si dával na všem záležet a tak mu i tichá „osma“ vzala čas. Tak si získal přezdívku „Pater Langsam“. - Byl to veliký klid'as a nic jej nemohlo přivést z míry. Rád si po jídle zapaloval cigárku nebo viržínko. Mistrné pak z vyfukovaného koufe dělal kroužky, aby mne a mého bratra - své ministry - pobavil. Oproti MUDr. Hoffmannovi chodil zvolna a důstojně. A místo koně měl na faře ve veliké kleci plno zpěvných ptáku, pro které měl i jména. Byl výborným varhaníkem, na slovo vzatým hudebním odborníkem. Vysoká úroveň Cyrilské jednoty byla jeho zásluhou. A tak k P. Marii Sněžné chodili v neděli na dvanáctou i méně zbožní a méně věřící pro požitek z chrámové hudby. To již bylo něco jiného než ony, třeba tiché, avšak vroucí, ranní mše sv. úplně všedních dnů našeho Hlavního města.

V chrámech při klášterích bývalo ráno mši sv. hodně, třeba i dvě najednou, že jeden nevěděl na kterou stranu se lépe soustředit. Tak tomu bývalo i v našich lázních. Ku příkladu v Mariánských Lázních, kde se léčivě hodně kněží, je takový rotundovitý kostel s mnoha oltáři, u kterých celebrowali kněží na léčení, často i u třech oltářů najednou a někteří z pacientů jim ministrovali. Byl to krásný zvyk, začínat den u oltáře a

svatostánku.

A na venkově? Jistě též. Však nám dost malířů zachytilo ta žlutavá okna prostých kostelíků, jak září do ranního šera. Nebo houf věřících bořících se ve sněhu s lucernami v ruce jak chodili přes pole na roráty. Ty písně samy jsou právě naše klenoty. Dobře, že alespoň některé roráty upravil a se sborem na desku nahrál nedávno zesnulý prof. Venhoda, zakladatel někdejší Scholy Cantorum. Je jenom škoda, že náklad byl tak malý, takže se desky brzy vyprodaly a jsou dnes nedostupné. Ze starých českých rorátů je dobře patrné, v jak hluboké lásece a uctě měl náš lid Pannu Marii - odjakživa.

Zde na Západě, řekněme na americkém kontinentu, zaskočit ráno před prací do kostela, je neshadné a často i nemožné. Proto bylo moudrým rozhodnutím, celebrowat ve všední den v poledne a po pracovní době večer.

V Torontu, v samém srdci obchodního ruchu, byla s velkou láskou dobrovolníků a z drob-

ných darů zřízena kaple sv. Štěpána. Je v obyčejném čínžiku na Adelaide Street. Začalo to mši sv. ve 12.10 Návaly však byly tak velké, že následovala ještě mše sv. ve 13.10. I v jiných chrámech a v katedrále sv. Michala v Torontu jsou polední mše sv. hojně navštěveny.

Ve Vancouveru v katedrále sv. Růžence je též dvanáctá deset, která je též hojně navštěvena věřícími z okolních kanceláří. Má ještě jednu výhodu: před ní, během ní, i po ní se tam zpovídá. Kdo z cizích návštěvníků a turistů z Evropy viděl tyto fronty u dvou a někdy i u tří zpovědnic, tak nemohl ani svým očím věřit. Ano, je to tak. I v obchodním světě jsou katolíci. Opravdu hluboce věřící katolíci. Kdo nevěří, ať tam běží. Kéz Pán žehná našemu báječnému arcipastýři. I našim kněžím, kteří to nemají snadné. Je známý Galileův výrok - „a přece se točí!“ Můžeme docela dobře obdobně vyjádřit dnešní situaci - „a přece věří a do kostela chodí“ - i ve Vancouveru.

NOVÁ ZÁSILKA SUŠENÝCH TRÁVKU

Tmavé: 1 lb. \$39.-, poštou \$41.85 - 1/2 lb. \$20.50, pos. \$23.15 - 1/4 lb. \$11.-, pos. \$12.95.
Světlé: 1 lb. \$24.-, pos. \$26.85 - 1/2 lb. \$12.75, pos. \$15.40 - 1/4 lb. \$7.-, pos. 8.95.
Trhané krupky, 1 lb. 65c, poštou: 1 lb. \$2.40, 3 lb. \$4.45.
Vegeta, do polévek a omáček, \$3.50, poštou \$5.40.
Chicory - cikorka, \$1.25, poštou \$2.50.
Vanilkový cukr Dr. Oetkera (Též prášek do pečiva), 2 balíčky 65c, poštou nejméně 10 bal. za \$4.25.
Prášek do perníku, 50c, pos. nejméně 2 za \$1.60.
Mák, 1 lb. \$1.89, poštou: 1 lb. \$3.75, 3 lb. \$8.45.
Kmín, 1 lb. \$ 1.89, poštou: 1 lb. \$3.75, 3 lb. \$8.45.
Odo!, koncentrovaná ústní voda, \$2.75, poštou \$4.35.
Kabatova černá mast, \$2.85, poštou \$3.70.
Ricola zdravotní „instant“ čaj, \$3.75, poštou \$5.35.
Ricola bylinkové cukrovinky, balíček \$1.60, pos. \$2.50.
Mlýnek na mák, \$27.50, poštou \$30.90.
Mlýnek na housku, malý \$8.50, p.p. \$10.25 - větší \$16.50, p.p. \$18.90.
Formičky na ořechy (cukroví), 50 kusů \$8.50, pos. \$10.50.
Mlýnky na maso: číslo 5 - \$28.50, pos. \$33.50; číslo 8 - \$30.50, poštou \$36.-; číslo 10 - \$34.50, pos. \$40.50.
Nástavec k mlýnkům na maso na děláni cukroví, \$2.25, pos. \$3.25.
Znaky z látky, 4 inče: Český lev \$1.95, pos. \$2.35 - americká a československa vlajka \$2.50, pos. \$2.90.

Píšte si o seznamy a ceny

Zákazníky v Illinois upozorňujeme, aby na každý \$1,00 poslali o 7c více na státní daň.

F. PANCNER, Inc. 6514 West Cermak Rd.,

BERWYN, ILL. 60402 ☎ (312) 484-3459.

Zástupce

Tuzex

dárkové spol. čnosti do Československa.

Obchodní Denně od 9:30 hod. ráno do 6:00 hod. večer.
hodiny: V sobotu od 9:00 hod. ráno do 6 večer.
V neděli zavřeno.

FAMILY PRACTICE CENTER

9211 W. OGDEN Ave., Brookfield, IL. 60513

Kdy jindy se člověk zvlášť potřebuje vyjádřit ve své rodné řeči, než v době, kdy se zrovna dobře necítí a hledá lékařskou pomoc.

Tu Vám nyní v západních předměstích ochotně poskytnou dva naši odborníci vnitřního lékařství

Jan TURON MD

Waldemar TARASKIEWICZ MD

Ordinační hodiny:

Od pondělí do čtvrtku: od 9:00 AM do 9:00 PM

V pátek: od 9:00 AM do 4:00 PM

V naléhavé potřebě i domácí návštěva

☎ 387 - 7000

F.J. Janoušek:

Vzpomínky z Babíkova

Můj spolužák Tonda

S Tondou Kropáčkovým jsem chodil do měšťanské školy. Učil se průměrně a nějaké to menší darebáctví či klukovinu jsme spolu také provedli. Jinak to byl tichý chlapec, před učiteli i trochu nesmělý. Domácí úlohy měl vždy pečlivě propracované, zatímco já jsem často úlohy dopisoval v přestávkách mezi učebními hodinami. Byl jsem ale zato mnohem pohotovější, když nás některý učitel zkoušel. To jsem vždy hbitě odpovídal na jeho otázky a když jsem odpověď nevěděl, tak jsem se snažil předmět převzít na jiné téma a tak nějak svoji nevědomost zamluvit.

Zato Tonda, který měl písemné úlohy vždy bezvadně vypracované, když byl vyvolán, ztratil řeč. Přesto byl oblíben u učitelů a zvláště náš katecheta dp. Těšitel nad ním držel ochrannou ruku. Kropáčkovi byli zbožná rodina, nikdy nechyběli na nedělní mši sv. a i ve všední den se rodiče střídali v návštěvě kostela. Jednou se však přece katecheta na Tonda dopálil. Již ani nepamatuji jakou otázku ze Starého zákona mu položil, jistě to nic složitěho nebylo: a přesto Tonda stál ve školní lavici jako raněný němou. Seděli jsme tehdy vedle sebe a já jsem se snažil mu napovídat; zda správnou odpověď, to již nevím, jen si pamatuji, že po chvíli trapného ticha promluvil rozmrzelý katecheta.

„Kropáčku, já vím, že se učíš dobře, já vím, že i odpověď na moje otázky znáš, ale jakou ti mám dát známku z náboženství, když mně tu odpověď nefekneš? Podívej se na tvého souseda Janouška, ten ‚prodá‘ i to, co neví.“

Celá třída se tehdy smála, a já jsem si později v životě často připomínal, že již tehdy nás

katecheta u mne rozpoznal přirozené sklony „k politice“, která vede často také politiky „k hokynářství“.

A přece Tonda jednou důrazně promluvil a svou odpověď předběhnul celou třídu.

To když nám učitel přírodopisu v zahajovací hodině přednášel o krásách, bohatství a účelnosti v přírodě.

„...Všecko se v živočišném i rostlinném světě vyvíjí a podléhá změnám počasí a ročním obdobím. Kdo z vás mně poví, kdo je pánem přírody?“ - zakončil učitel svoji řeč. Byl to u nás známý ateista a očekával, že mu žáci odpoví, že pánem přírody je člověk. Tentokrát se však pan učitel přepočítal. K údivu nás všech Tonda Kropáčků se přihlásil první s odpovědí.

„Prosím, pane učiteli, pánem přírody je Pán Bůh“.

Žádné dlouhé výklady učitele pak nemohly smazat dojem této pravdivé odpovědi dvanáctiletého školáka. Vždyť ještě dnes - po více jak padesáti letech - si to také pamatuji.

Kropáčkovi hospodařili na menší rolnické usedlosti. Jejich chalupa byla uprostřed vesnice a svým vzhledem zrovna nebyla visitkou obzvláštní péče. Otec Tondy v mládí odcestoval do Ameriky. Stýskalo se mu však po rodné Vysočině a tak se po několika letech vrátil zpět do vlasti. Přivezl si s sebou nějaké úspory a brzy po návratu se oženil se Zuzkou Macháčkovou, která po rodičích zdědila dost zanedbané hospodářství.

V manželství se jim narodilo pět dětí, které vzorně vychovávali a „drželi je ke kostelu“ - jak se u nás říkalo slušným rodinám. Když jsme ještě chodili spolu do školy, tak Tondovi zemřel otec. Ovdovělá matka se pak po dlouhá léta sama starala o rodinu i hospodářství. Nebyl to lehký úkol! Sousedé sice někdy vypomohli s polními pracemi, ale pokud byly děti nedospělé, tak tíha starostí i denní práce těžce doléhaly na matku. Přesto

vychovávala děti k zbožnosti a pokud se pamatuji, vyrostli ze všech pořádní lidé.

**

V kruté zimě 1938-39 pomrzlo u nás hodně ovocných stromů. U Kropáčků zhynul i veliký ořech, který rozkládal svoji mocnou korunu právě u vjezdu do dvora. Protože tehdy již hospodář nežil, nebylo v rodině nikoho, kdo by ten velký strom skácel. Tak po několik roků suchý ořechový strom rozkládal svoje mrtvé větve jako kostlivec z jedné strany do Kropáčkova dvora a částečně do návsi. Že to nebyla žádná okrasa obce si umí každý představit. I sám starosta Honza Čermáků několikrát domlouval Kropáčkové, aby již ten suchý strom nechala skácel. Po čase slíbila a na jedné větvi se tam objevila zavěšená oblouková pila. Pak pomalu ale jistě začalo větví ubývat. O tom jsem se jednou sám přesvědčil osobně. To tehdy u Kropáčků mlátili obilí. Lidé tam pomáhali, vdova Kropáčková vařila oběd a při tom odbíhala dohlédnout a pomáhat do stodoly. Bylo již dlouho po poledni, mlátička hučela, lidé pracovali, ale oběd nebyl ještě hotov.

Tonda měl za úkol udržovat oheň v kamnech a při tom též odnášet do otýpek svázanou slámu od mlátičky. Náhle z kuchyně vyběhla matka a křičela tak, že přerušila i hukot strojů:

„Tondo, jak to přikládáš na oheň? V peci máš zase tmu! Kdy já ten oběd dovařím?“

Tonda odhodil otep slámy a rychle se vyšplhal na suchý strom, uchopil tam vysící pilku, uříznul spěšně z jedné větve tři kusy dřeva, zase tam pilku zavěsil, seskočil dolů, sekerou to dřevo rozštípal a v krátkosti oheň v kamnech zase hořel. Ten proces se opakoval několikrát než mlátiči mohli zasednout k dovařenému a připravenému obědu.

*

Šetrní strýcové

Náš potok Dědovák si během dlouhých věků prodral kamenné koryto pod stráněmi na horním konci Babíkova, ale dole v lukách pod vesnicí plyne již volněji k Vrbové, aby zase zbystril svůj tok mezi skalnatými kopeci u biskupských lesů; až u Chrašie v úrodných rovinách se tok potoka opět mírní směrem k

Labi.

Tam, v rovné polabské nížině, vyrostlo během staletí několik bohatých selských vesnic. Půda tam je úrodná a stačilo něco málo měřic polí, aby se na malém hospodářství obživila celá rodina.

V jedné takové vesnici - Beranov se jmenovala - jsem měl vzdálené příbuzné, dva otcovy bratrance: byli to tedy moji strýcové, František a Josef Tolarovi. Oba byli dobří hospodáři známí v celém okolí svojí šetrností a proto u nich nebyla nouze o nějakou tu tisícovku korun. Byli oblíbeni u svých sousedů, kteří byli podobných hospodářských zásad. Strejci Tolarovi proto také po dlouhé roky řídili obecní samosprávu v Beranově.

Aby to „vypadalo“ trochu demokracicky, tak se strejcové střídali ve funkcích. Jak se na to pamatuji z dětských let, tak starostou obce byl František a Josef byl předsedou nejpočetnější politické strany. Ty funkce si každé čtyři roky měnili. Za války byl starostou Josef a František byl vedoucím Národního souručenství. Po válce pak, aby bylo zadost učiněno tlaku samozvaných revolucionářů - zvolili si v Beranově Františka předsedou MNV - místního národního výboru - a Josefa předsedou „Národní fronty“. A po celý ten čas v míru, ve válce i v poválečném zmatku moji strýcové, za souhlasu téměř všech sousedů, řídili dále po staru obecní samosprávu.

Beranov byla i tehdy ještě jediná vesnice v kraji bez elektrizace. Ve statech i v chalupách svítili petrolejovými lampami a mlátičky i jiné hospodářské stroje poháněli benzinovými motory. Někde dokonce ještě žentoury. Přitom kabely vysokého napětí elektřiny vedly kolem státní silnice jen asi jeden kilometr od vesnice.

Co touto zpátečnickou politikou ušetřili v době míru - nevím. Víím však, že v době války byl nedostatek petroleje i benzínu a mnoho lidí hubovalo na oba šetrné strýce: vinili je za to, že obec nemá zavedený elektrický proud. Čas se však nezastavil, válku přežili a díky rozváznému vedení strýců v Beranově nebyl ani jeden soused pokutován nebo zavřen za nějaký hospodářský přestupek, i když

nějakou tu sabotáž válečného hospodářství měli na svědomí. Vždyť tomu tak bylo všude v Čechách i na Moravě!

Když jsem pak byl po válce „veřejně činný“, chtěli se Tolarovi strejci také pochlubit tím, že mají příbuzného „v politice“ a pozvali mě do Beranova na veřejnou schůzi. Šlo se jich tam tehdy hodně; sál byl plný posluchačů, většinou sedláků a chalupníků. Kouřili cigarety a mnozí ještě i fajfky. Sál byl spoře osvětlen třemi petrolejovými lampami a díky množství tabákového kouře nebylo ani možno dohlédnout od čelného stolu ke dveřím.

Předseda schůze - strejce Josef Tolar - mě přivítal, neopomenul všem přítomným samozřejmě připomenout, že jsem „chvályhodný příbuzný“. Bylo to v době, kdy vládním dekretem byly všechny úspory v bankách a záložnách drženy na takzvaných vázaných vkladech. Pokud vím, ani později nebyly uvolněny a lidem proplaceny, ale komunisté provedli t.zv. 1. měnovou reformu a všechny občany ČSR okradli. Pro „úspěch“ pak později ještě jednou celou věc opakovali!

Když mne předsedající strejce uděloval slovo, tak očekával, že mu splatím jeho chválu, a že pochválím i způsob, jak prozíravě oba strejci řídili záležitost rodne obce. To mě ale ještě dobře neznal. Rozhlédl jsem se po sále, pokud jsem mohl zrakem proniknout hustý kouř z tabáku a petrolejových lamp, a bez formalit jsem na ně spustil:

„Tak to tedy u vás v Beranově dopadlo s tím vaším šetrněním, ani elektrický proud jste si sem nezavedli, celý život jste strkali peníze do punčoch a truhel nebo ukládali do záložen; teď je tam máte zadržené na vázaných vkladech a tady v sále vám páchne petrolej.“

Hlučný smích a spontánní potlesk přerušil moji řeč hned po tomto kritizujícím úvodu! Tleskali a smáli se všichni, jak ti, kteří si v místnosti přáli elektrizaci tak i ti, kteří ji nechtěli. Smáli se i oba strýcové a nijak se nad mým výrokiem nepohoršili.

Tu veřejnou schůzi v Beranově jsme tenkrát zakončili v přátelské shodě. Strejci přemohli šetrnost a dali vyvalit velký sud piva. Dva nebo tři sousedé donesli jitrnice a jelita z domácích zabijaček a v přátelské shodě jsme všichni hodovali pozdě do noci.

To bylo v době, kdy my - a s námi celý svět - byl mladší a na českém venkově, přes různé rozdíly, sousedé ještě dovedli žít v přátelské shodě a vzájemně si pomáhali.

Hodláte-li prodat či koupit rodinný domek, obchod, stavební parcelu, dílnu či průmyslový závod a potřebujete-li odbornou poradu, odhad a sehnat hledanou nabídku, nebo vážného zájemce o svůj prodávaný majetek, obraťte se s důvěrou na naši realitní kancelář:

RE/MAX PARTNERS REALTORS

7002 záp. Čermákova tř. v Berwynu

☎ 484 - 2300

Zastavte se v naší kanceláři osobně a žádejte mluvit česky s Jarkou Mlsnou.

Hodláte-li se přestěhovat do jiného státu, ochotně, odborně a rádi Vám posloužíme, protože máme odbočky ve všech státech americké Unie a v Kanadě.

U nás stále platí baťovské heslo:

„NÁS ZÁKAZNÍK - NÁS PÁN!“

TRESČÍ JÁTRA
(SMOKED COD LIVER)

Finest quality imported from Denmark.

Sold by case (24 cans) only. \$39.95. - Shipping and handling included. Send check or money order made out to:

ROUÏER & Co., P.O. Box 1478

KAMUELA, HAWAII, 96743

Ota Hora, Ottawa:

Tak se to má dělat: stále připomínat nutnost osvobodit Československo!

Celý svět znovu upírá své zraky a naději na schůzku presidenta Reagana a Gorbačova, ke které má dojít v nejbližší době. Před jejich první schůzkou v Ženevě v listopadu 1985 jsem napsal do krajanských novin článek „Bez svobody porobených národů nebude trvalého míru. Nesmíme mlčet!“ a nabádal jsem k tomu, abychom nezmeškali jedinečnou příležitost a provedli akci k osvobození Československa a všech porobených národů, i když naděje na úspěch budou skromné. Jde však o to, aby představitelé obou velmocí byli upozorněni a pochopili, že ve světě jsou síly, které mají živý zájem o osud porobených národů a uskutečnění skutečného míru a přátelství mezi všemi národy světa. Jde tu především o získání veřejného mínění všech svobodných zemí a

celého světa, což nakonec donutí i Sovětský svaz k ústupkům a k plnění podepsaných smluv a závazků. Doporučoval jsem, aby všechny naše demokratické organizace ve všech svobodných zemích

vypracovaly s ostatními skupinami porobených národů stručné memorandum a zaslali je prezidentu Reaganovi

i Gorbačovovi a zdůraznily, že vítáme každé snížení stavu zbrani, zastavení závodů ve zbrojení, avšak, že základní podmínkou trvalého míru je osvobození prorobených národů, ujarmených Sovětským svazem a nutnost plnění mezinárodních smluv, dohod a závazků, neboť bez svobody není míru. Bez svobody národů světové napětí a nejistota potrvají dále.

Byl jsem proto mile překvapen, když jsem v těchto dnech četl v krajanském tisku iniciativní dopis Rady svobodného Československa prezidentu Reaganovi, ve kterém mu děkuje za jeho projev v Los Angeles dne 26. srpna a zdůrazňuje, že „Vaše historická

analýza porušení Jaltských dohod Sovětským svazem připomněla Američanům, celému světu a zejména sovětské vládě, že toto je kořen dlouhotrvajícího napětí a konfliktů mezi svobodným světem a SSSR... Politické sebeurčení národů střední a východní Evropy, dodnes pod sovětskou nadvládou - jak jste pravil - je podmínkou skutečného zlepšení stavu věci mezi Západem a Východem a zárukou opravdového míru v Evropě... Doufáme, pane presidente, že Vaše vláda vtělí tyto principy do politiky, podepřené ideály a močí Spojených států a svobodného světa... Žádáme Vás, abyste v jednáních se SSSR trval na odchodu sovětských hranných sil z Československa... a trval na právu českého lidu na politické sebeurčení a na obnovu lidských práv...“

O neplnění Jaltské dohody Sovětským svazem - „Prohlášení o osvobození Evropy“ - 1. j. „právu všech národů na svobodnou volbu takové formy vlády, pod kterou chtějí žít...“, jsem často psal a též v knize „Svědectví o puči“ strana 77. Je

to věcný a podnětný dopis prezidentu Reaganovi k připravované schůzce Reagan - Gorbačov. Tak se to má dělat! Znovu však doporučuji, že RSC by měla urychleně dojednat se všemi skupinami porobených národů (ACEN) podání společného memoranda a vyzvat všechny čs. demokratické organizace ve svobodných zemích k podobnému činu. Také ke druhé schůzce tisíce jednotlivců by mělo zaslat dopisy Reaganovi a Gorbačovovi. Že to může být úspěšné svědčí redakční článek Londýnských Listů z ledna 1986, že na můj článek - výzvu v I.L. „odezva byla povzbuzivá: v několika dnech jsme měli dopis našich krajanů z různých zemí... odevšad dostával prezident Reagan dopisy a memoranda... většímu dopisů prezident Reagan křivoval... Pro naše doma to musila být velká mravní posila. Další důkaz, že se dá něco dělat, že není třeba skládat bezmocně ruce v klin...“

Po dvou letech situace se poněkud zlepšila. Dochází k podepsání smlouvy o snížení nukleárních zbraní... Gorbačov

vyhlásil svou „glasnost a perestroiku“, především v zájmu SSSR a pro jeho nesmírné hospodářské a národnostní potíže uvnitř SSSR, a protože mu nic jiného nezbývá. Přesto mu nevěříme, i když má ve své zemi odpůrce. Nechceme jen slova, chceme činy: odchod sovětských vojsk ze všech zemí, svobodné volby a prohlášení, že se Sovětský svaz vzdává svého cíle: ovládnutí světa! President Reagan 18.9.1985 prohlásil, že „od bolševické revoluce všichni vůdci Sovětského svazu nezměnili naprosto nic ze základních cílů SSSR; to je uskutečnění marxistické světové revoluce ovládnutím světa“. Věřím, že vnitřní poměry v Sovětském svazu a nová vlastenecká generace sovětských občanů vynutí si změny a časem i SSSR se stane součástí civilizovaného svobodného světa. Proto je čas, abychom přešli k činu a přispěli ke změně sovětského systému, který je trvalou příčinou napětí a nejistoty v celém světě. Uvědomme si své poslání a svou sílu! Každý z nás je důležitým činitelem v budování světa svobody a míru!

Vincenc Rechrer:

Dušíčky u nás

Hřbitovy nebyly pro mne a pro naši rodinu nikdy ničím „strašidelným“, naopak! Pro mne a mého bratra jít na hřbitov bylo něčím milým, co jsme vždy uvítali. A nachodili jsme se s rodiči a příbuznými po hřbitovech až habaděj! Ještě dnes cítím ty vůně, kterými se dokonce naše hřbitovy od sebe lišily. Jen na podzim ve všech převládala vůně kaštanů a tlejícího listí.

Navštěvovali jsme vždy pravidelně tři hřbitovy, kde odpočívala těla předků naší rodiny: návštěva hřbitova na Malvazinkách na Smíchově, to býval výlet s maminkou na celé odpoledne a pořádná procházka od konečné stanice električky na Santošce. Tam se chodívalo ve všední dny během týdne, kdy tatínek pracoval. Pak to byly Olšanské hřbitovy, kde byli pochováni četní příbuzní ze strany mého otce, nepočítaje v to mnohé přátele a známé. Nakonec to byl hřbitov v Příbrami. Ten jsme navštěvovali během našich prázdnin u babičky.

Ke každému z těchto hřbitovů se váží jiné vzpomínky. Na Malvazinkách byl hrob tety mé maminky a nikdo jiný „nebyl po ruce“ než my, aby se o hrob staral. A tak maminka plnila onu službu zalévání kytek,

rozsvěcování olejové lampy a odklizení napadaného listí. Pamatuji se, jak jsme museli nosit vodu z dosti vzdálené kašny.

Olšany však nebyly spojeny se žádnou procházkou. Tam jsme chodili v nedělích a svátcích, když měl tatínek volno. Byly to návštěvy výchovné a poučné. Obdivovali jsme se s bratrem některým velkolepým hrobkám a náhrobním kamenům. Rodiče nám vysvětlovali, kdo ten - který slavný pochovaný byl. Nejraději jsme však chodili na Olšany o Dušíčkách, 1. či 2. listopadu. To jsme měli s bratrem kapsy plné svíček, které jsme zapalovali a dávali na různé opuštěné hroby, o které se nikdo nestaral. A se svíčkami jsme musili a rádi pamatovali i na Otčenáš za ty zapomenuté. Když se večer setmělo, tak ta třepotající se světélka vytvářela nad celými

Olšany úplné kouzlo.

Došla jiné vzpomínky se v mé paměti váží ke hřbitovu v Příbrami. To byl hřbitov „společenský“. - V neděli se celé město oblékalo svátečně. „Píť jedenáctá“ byla tou nejhojněji navštěvovanou mší svatou. Po ní se vycházející proudy rozdělily: někteří šli do Pražské ulice „na korso“, druzí se vydali přes park na hřbitov. Patřilo to „k věci a k bontonu.“ Na hřbitově se lidé zdravili a setkávali. V neděli se na hroby nic nenosilo; to se dělalo ve všední den. Jen se znovu zapalovalo zhaslé světlo v lucerně, ať už s knotem v oleji nebo se svíčkou. Hřbitov byl sice obehnan zdi, ale hned za zdí byla polní strniště, a od těch obyčejně foukal silný vítr. K nelibosti dospělých jsme rádi pobíhali po cestíčkách i mezi hroby a to prý nebylo hezké.

Jednou mne zastihl svátek Dušíček během léčení v

Luhačovicích. Z okna a balkonu senatoria bylo vidět na vzdálený hřbitov. Co tam bylo světél! Každá rodina si dala záležet, aby hroby jejich příbuzných vypadaly důstojně a čistě. O květy nebyla nouze a o světla také ne. Hodná paní Jančaříková, která léta letoucí sloužila v inhalatoriu, kde byla takovou populární osobou, mne tedy vzala na hřbitov, aby mi ukázala, kde je pochován obětavý a příkladný kněz Otec Josef Nátr. Oblíbenost tohoto výborného pastýře se zredukovala v lásku, s jakou jeho farnici na něho pamatovali květinami a svíčkami. Jsem rád, že jsem Otec Nátra poznal osobně ještě za jeho života a neúnavně práce. Byl skromný, jednoduchý a přítom zosobňoval veliký formát kněze. Světlo věne at' mu svítí i všem těm našim drahým v roztroušených hrobech po naší staré vlasti. Ať odpočívají vši-

chni v pokoji!

A ještě na jeden pěkný zvyk se pamatuji. To jsme byli ještě docela malí. Rádi jsme chodili v našem domě přes chodbu k babičce. Ta bývala takový náš „babysitter“. Když bylo kolem Dušíček, babička vždy připravila prkénko, na které rozehřátým voskem přilepovala malé svíčky. Co příbuzný, nebo známý - na kterého jsme si s babičkou vzpomněli - to svíčka. Moe se nám to líbilo a rádi jsme se s babičkou za všechny ty „dušíčky“ modlili. Musím přiznat, že ku konci toho modlení jsem byl již tak trochu nevrh a neklidný. Blížilo se stouknutí svíček, a to bylo něco pro nás! Závodili jsme, kdo jich zhasí víc. Můj bratr vždy vyhrával. Byl sice mladší, ale mnohem silnější než já, takže mu to toukalo. - A tak svátek Dušíček u nás doma v rodné vlasti to byla poesie sama, plná lásky a něhy.

Do New Yorku a okolí

S & M PORK STORE

**Evropské a zvláště československé
uzenářské speciality**
**Prvotřídní maso všech druhů
masné výrobky -
i dle Vašeho přání**

Josef Skrkon 35-10 Ditmars Blvd.
☎ (718) 278-8468 Astoria, L.I. City, N.Y. 11105

DISCOVERY TRAVEL, INC.

641 S. La Grange Rd.
LA GRANGE, IL 60525

Pozvání příbuzných z Československa rychle-
spolehlivě-bez poplatku, letenky za nejnižší ceny.
Všechny doklady vystavené naší kanceláří
jsou notářsky ověřené.
Zařídíme pasy, víza, rezervace
hotelů, aut, pojištění, překlady

Pro bližší informace a tiskoviny volejte:
LIBBY BUCEK ☎ (312) 482-8515 kancelář
☎ (312) 354-7707 večer domů

Washington. — Reaganova doktrína poskytnout zbraně protikomunistickým guerilovým hnutím všude, kde oposice proti komunismu existuje, už přinesla příznivé výsledky jak v Afghánistánu tak v Angole. V Afghánistánu, kde obráncové svobody užívají US protiletadlových střel „Stinger“, se jim podařilo měsíčně sestřelit průměrně 80 sovětských letadel a helikoptér. V Angole bojovníci Jonase Savimbiho UNITA, bojující proti armádě tamní marxistické vlády - (již pomáhají kubánští vojáci a sovětské poradci) - sestřelili v posledních třech týdnech pomocí amerických protiletadlových střel „Redeye“ osm vládních letadel. Předtím 13. září se jim s pomocí amerických protiletadlových střel a jihoafrických zbraní podařilo odrazit masivní ofensivu, kterou pod vedením kubánských vojáků a sovětských poradců podniklo 12 brigád vládní armády proti základně Mavinga, kde partyzáni UNITA mají důležité letiště: kdyby této základny bylo dobyt, vládní armáda by měla otevřenou cestu na „hlavní město guerillů“ Jamba. Armáda marxistické vlády Angoly, které velí sovětský generál Konstantin Šagnovič, má k dispozici sovětské tanky T-54 a T-55, vojenské helikoptéry, děla D-30 a moždife. Guerillum UNITA pomáhají jihoafričtí vojáci svými letadly a mocnými děly „G-5 Howitzer“. Dosud bylo zabito celkem asi 20 Kubánců, 4 sovětské poradci, 1.023 angolských vojáků a 86 bojovníků povstalců UNITA. Demokratičtí guerilové už také zničili celkem 56 tanků, 3 Migy, 4 sovětská výzvědná letadla a 13 vrhačů raket. Savimbi má celkem 20.000 bojovníků, z nichž asi 6.000 bojuje guerilovou válkou ve střední a v severní Angole, kde podnikají nečekané útoky na armádní posádky, na vojenské konvoje a vyhazují do povětří mosty, které slouží k přepravě válečných potřeb. Na jihu země vede nyní 18.200 vládních vojáků ofensivu proti dobrovolníkům UNITA. Savimbiho síly, čítající pouze 8 tisíc bojovníků a 6 tisíc vojáků v záloze, by tam samy asi pod-

lehly, kdyby se jim nedostávalo podstatné podpory od jihoafrické armády. Západní vojenský pozorovatelé se nyní domnívají, že by jihoafrická armáda přímo zasáhla proti angolské armádě, kdyby se její kubánští vedoucí v připravované ofensivě pokoušeli překročit řeku Lomba, tekoucí asi 100 mil od hranic Nambie.

● ● ●
Bukurešť. — Podle nedávno vyšlé knihy „Red Horizons“ - Rudé obzory - jejímž autorem je Miňail Pacepa, bývalý předseda rumunské komunistické výzvědné služby, který uprchl na Západ, rumunští komunističtí špióni se zmocnili výrobního tajemství svrchované důležitého počítačového článku firmy „Texas Instruments“ a rovněž plasmatu křížené kukuřice z US departmentu zemědělství. Pacepa také tvrdí, že rumunská komunistická president Nicolae Ceausescu, jeho bývalý šéf, poskytl teroristické organizaci PLO stovky falešných cestovních pasů a velké množství elektronického vybavení pro vojenské cíle. Výměnou za to pak organizace PLO poskytla Rumunsku a tím SSSR „nejlepší výzvědnou službu o Blízkém východě“, včetně jednoho neporušeného modelu nejmodernějšího francouzského tanku, odcizeného francouzskému kontingentu mírové armády v Bejrútu. Tank byl pak poslán v zabezpečeném diplomatickém trucku do Bukurešti. Ceausescu, který byl strůjcem oblevy mezi Izraelem a Egyptem, prý doufal obdržet proto Nobelovu cenu míru; byl však velmi rozlozen, když se potom mírová jednání mezi oběma zeměmi konala v Camp David a nikoliv ve starém královském paláci v Sinaia v Rumunsku, jak to měl naplánováno. Toto aspoň tvrdí Pacepa ve své knize.

● ● ●
Bonn. — Koncem letošního září se západoněmecké vojenské protišpiónážní službě podařila jedna velmi úspěšná akce v jejím boji proti terorismu. Zatkla „příčinu“ jednoho už delší dobu sledovaného vojáka federální armády, který ve svých 20 letech je fanatickým

LETEM

SVĚTEM

marxistou a který se pokoušel vytvořit uvnitř samotné armády buňku komunistické teroristické organizace „Frakce rudé armády“. Mezi jeho „osobními“ věcmi byly nalezeny výbušniny, rozbušky a informace o tom, jak vyhodit do povětří věže elektrických transformátorů. Mezi jeho zápisky byly také objeveny plány o tom, že zmíněná teroristická organizace právě připravuje založení ještě jiné teroristické skupiny zvané „Západoevropská fronta“, jakož i různé dokumenty a vitální údaje o francouzské teroristické skupině „Přímá akce“, s níž západoněmecká teroristická skupina spolupracuje.

● ● ●
Teherán. — Revoluční vláda fanatických ayatollů v Iránu oznámila, že Irán se nyní připravuje na velký boj s USA, čili s „Velkým satanem“. Proto byly právě další dva miliony mladých lidí povolány do vojenské služby jako rezervisté. Mohsen Reza'i, vrchní velitel iránských revolučních gard, prohlásil při této příležitosti: „Očekáváme od všech lidí, kteří se chtějí stát mučedníky, že se plně připraví a zúčastní těchto vojenských cvičení, určených pro rezervisty. Tak, s Alahovou pomocí, budeme nyní moci zahájit uskutečnění druhé fáze zbudování obrovské vojenské síly o 20 milionech bojovníků. Dosud jsme měli striktní kontrolu nad našimi bojovníky, aby se sami od sebe do ničeho nepouštěli. Nyní však nadešel čas, kdy bude-li to vůle Nejvyššího - zasadíme Spojeným státům rozhodující ránu. Jsme si jisti, že celé dějiny Spojených států dosud nikdy nebyly svědky takové přesvědčivé odpovědi, jakou za své satanské dílo dostanou.“

● ● ●
Varšava. — Cílem Gorbačovovy „nové revoluce“ pomocí „glasnosti“ je pohnout lethargický Sovětský svaz do moderní doby a vyvést jeho stagnantní marxistickou ekonomii z její neúčinnosti k výkonnosti adoptováním některých kapitalistických metod; přitom však chce podržet pro komunistickou stranu její plnou diktátorskou moc. Sovětské satelitě nyní podřízené jeden po druhém zavádějí sami různé ekonomické i povrchní politické reformy, pro které je jim SSSR najednou „zářným a bratrským příkladem“ k následování.

Vedle Maďarů je to však prozatím jen polský vládce gen. Jaruzelski, který se vydal na

cestu politických a ekonomických reforem. Vydal směrnice k decentralisaci ekonomického plánování, k rozšíření sektoru soukromého podnikání, k modernisaci komunistické byrokracie a některých praktik svobodného trhu po západním vzoru. K tomu chce podniknout ještě něco, co komunistické Polsko dosud nevidělo: ve snaze získat si lidové schválení a sjednotit polský národ za sebou chce už letošního 29. listopadu předložit zásady svého reformního plánu lidovému referendu ke schválení. Ačkoliv je možno předpokládat, že vláda sama bez ohledu na skutečné výsledky referenda, udá takový počet kladných hlasů ve prospěch svého plánu, aby se zdálo, že drtivá většina polských občanů za ní plně stojí, na povrchu bude konání tohoto referenda vypadat jako důkaz o tom, že v Polsku je zaváděn demokratický řád. Jaruzelski slibuje, že po provedení jeho reforem Polsko pozná dosud nikdy neviděný blahobyt. Těto šťastné době však bude muset předcházet dlouhé období „utahování pásků“. Kupní schopnost a životní úroveň obyvatelstva budou musit být drasticky sníženy, ceny potravin stoupnou, vládní subvence na základní životní potřeby budou sníženy a také prý bude nutno se smířit s existencí jakési nezaměstnanosti. Vývoz na Západ bude podstatně zvýšen. Západní věřitelé, jimž Polsko dluží 35 bilionů dolarů, budou pak opět ochotni poskytnout Polsku další úvěry, jakmile budou vidět důsledně provedení navrhovaných reforem. Západní pozorovatelé však říkají, že Poláci asi budou ostře protestovat proti zvýšení cen životních potřeb, ať toto zvýšení bude či nebude přijato referendem. V minulosti podobné zvýšení cen už přivedlo k pádu režimů Gomulky a Gierka, a stejná věc by se nyní mohla přihodit také Jaruzelskimu. Poláci budou přitom zároveň volat po větších politických svobodách, čímž by se komunisté musili vzdát svého monopolu vládní moci. Lech Walesa, zakladatel dělnické svobodné unie Solidarity, zrušené komunisty, varoval, že ekonomické reformy budou musit být také doprovázeny neodkladnými politickými změnami. Toto však komunisté nikdy nepřipustí, protože si chtějí podržet plnou moc ve svých rukou. SSSR by v žádném případě nedovolil, aby polská komunistická strana přišla o

svou monopolní moc. Toto napětí proto může v Polsku vést opět k vážným nepokojům. Polští občané ve svém celku už dávno ztratili všechnu důvěru v komunismus a dívají se velmi skepticky a nedůvěřivě jak na Jaruzelského reformní plány, tak i na celou Gorbačovovu „glasnost“, jež považují za bezobsažné tlačání a vodění za nos. Všem Polákům je jasná jedna věc: Jaruzelski nemá jiného východiska než snížit státní subvence na základní životní potřeby a tím zvýšit jejich ceny v obchodech při zamrznutí dělnických platů. Aby polský národ tuto hořkou pilulku spolkl, „zabalil“ ji do národního referenda o t.zv. hospodářsko - politických reformách. Tak chce tímto „referendem“ zabít zároveň dvě mouchy jednou ranou: dokázat západnímu světu, že polský národ s jeho vládou souhlasí, že tedy vládne v Polsku legálně, a zároveň si tím „referendem“ mají dát Poláci na psu sami „náhubek“, a shrbit hřbet, až ceny životních potřeb stoupnou. Jak to dopadne? Podle plánu! Pokoj však v Polsku stejně nebude, dokud tam komunisté nepřipustí k slovu komunistickou opozici ve skutečně svobodných demokratických volbách!

● ● ●
Washington. — Dne 23. října US senát, ve kterém demokraté mají většinu, zamítl 58 hlasy proti 42 kandidaturu soudce Roberta Borka na členství US nejvyššího soudu. Hlasovali pro něj jen 2 demokraté a 40 republikánů; proti němu hlasovalo 52 demokratů a 6 republikánů! Kritiky, vznesené proti Borkovi před senátním podvýborem a potom před celým senátem, byly vesměs živé, pomlouvačné, překrucované pravdy či naprosto nemístné, protože Bork je charakterově poctivý, moudrý, schopný a nestranný soudce. Někteří z US senátorů, zejména ti, kteří byli na Borka nejvíce rozběsněni, mají sami přepodivnou osobní minulost a tak z něho dostali asi strach! Debata US liberálních senátorů o Borkovi byla právem nazvána „politickým lynčováním“. Mezi demokraty v senátu totiž převládají liberálové, kteří jménem „pokroku“ a „práva žen na soukromí a volný výběr“ vymáhají podržení t.zv. „moderních vymožeností“, jako jsou zabíjení nenarozených dětí potratem, sexuální permissivnost a ateismus ve veřejných školách. Kdyby se byl Bork stal nejvyšším soudcem, konservativci,

LEKARENSKÝ TELEFON: DOMÁCI TELEFON:
☎ 384-0106 ☎ 749-0281

Poslání léků vašim příbuzným či kamkoliv rychle a bezpečně vyřídí

HOLEČEK PHARMACY

PH. MR. VLADIMÍR HOLEČEK, R. PH.

NAPROTI BERWYNSKÉ RADNICI

6705 West 26th STREET, BERWYN, Illinois 60402

kteří neztratili hlavu, by tam byli ve většině a usilovali by o návrat k mravním hodnotám, bez kterých se americká společnost vrátí na úroveň barbarství. US senát opravdu nemůže být hrdý na své zamítnutí soudce Borka; v Moskvě jsou tímto rozhodnutím US senátu svrchovaně spokojeni. Bork totiž také chtěl, aby o řešení nových problémů ve společnosti rozhodovali zákonodárci dáváním nových zákonů a nikoliv liberální členové nejvyššího soudu, kteří svým t.zv. „autentickým“ výkladem US ústavy vnucují americkým občanům ve skutečnosti jen své liberální názory. Snáze se ovlivní pět liberálních soudců než stovky kongresníků. Je podivné, že i některé katolické náboženské časopisy uveřejnily - (bez komentáře) - články a dopisy různých předsedů organizací pro odstavění Borka od státního práva žen na „soudní“ a „volný výběr“, ve kterých byl charakterově přímý a vyrovnaný soudce Bork pomlouván a očerňován. - Svět se sice bude točit dál, doufejme, že prezident Reagan najde za Borka jiného solidního kandidáta, kterého naši „slavní senátoři“ nebudou moci odmítnout, ale Borkovo zamítnutí zůstane v US senátu z r. 1987 pro historii černou skvrnou. Soudce Bork je dnes totiž v soukromém životě nejen příkladným manželem a otcem rodiny, ale přesvědčeným a zapřísáhlým odpůrcem marxismu a podvodných sovětských leninských metod v mezinárodním jednání. Sovětům v ničem nevěří, USA chce zachránit ohroženou svobodu, protože dobře zná plány mezinárodního komunismu a někdy o nich veřejně ve společnosti mluvil! US ženy si však vzaly do hlavy, že je proti nim a černochům.

Washington. — Nový sovětský velvyslanec v USA Yuri Dubinin představil novinářům v budově sovětského velvyslanectví ve Washingtoně novou propagační knihu „Gorbachov: Mandate for Peace - the Charismatic Soviet Leader speaks to the world“ - (Gorbachov: Jeho instrukce pro mír. Charismatický sovětský vládce mluví k světu.) - Je to sbírka Gorbachovových řečí, které už byly v SSSR i jinde uveřejněny ve třech knihách. Vyšla brožovaná péčí kanadského nakladatelství „Paper Jacks Ltd.“, jehož majitelem je Tony Scidl. První vydání 200,000 výtisků bude rozesláno na různá západní letiště a do drogerií. Cílem této knihy je rozšířit v Americe informace o Gorbachovově „glas-

nosti“, zejména v očekávání vrcholné konference mezi Gorbačovem a Reaganem.

Kuwait. — Dne 22. října iránská dálková střela „Silkworm“ zasáhla hlavní kuwaitskou „platformu“ pro vývoz ropy v komplexu Al Ahmadi v Perském zálivu - 10 mil od kuwaitského pobřeží. Na platformě vznikl požár a tři dělníci byli zraněni. Před týdnem iránské střely „Silkworm“ v téže části zálivu napadly dvě cisternové lodě, což přivedlo Spojené státy 19. října k útoku na tři iránské komunikační rampy, jak jsme o tom psali minule. Iránské dálkové střely byly vypáleny z 50 mil vzdáleného iránského poloostrova Faw, obsazeného iránskou armádou. Vládní úředníci ve Washingtoně pak oznámili, že nebude podniknuta žádná odvetá za útok proti Kuwaitu z 22. října; USA totiž chrání v Perském zálivu pouze americké lodě či cisternové lodě s US vlajkou a nikoliv zájmy jiných zemí. Kuwait pak spěšně začal budovat svou ochranu proti iránským dálkovým střelám - čínské výroby „Silkworm“. Doufá se, že protiletadlové střely americké výroby „Hawk“ budou proti nim účinné a zničí je ještě ve vzduchu dříve, než dopadnou na svůj cíl v Kuwaitu. Ve Washingtoně US tajemník obrany Caspar Weinberger varoval Irán, že mu „to přijde draho“, bude-li v Perském zálivu pokračovat ve svých útocích na cizí dopravní lodě.

Managua. — Sandinistická vláda Nikaragvy oznámila 19. října ředitelství rozhlasu „Radio Católica“, že může volně vysílat pouze náboženské a hudební programy; k vysílání zpráv musí pokaždé obdržet vládní dovolení a smí vysílat pouze cenzurované zprávy. Stanice „Radio Católica“ byla zavřena 1. ledna 1986, protože odmítla vysílat jednu zcela marxistickou Ortegaovu řeč; nyní - od 2. října - jí bylo opět dovoleno vysílat - (v soulase s mírovým programem pěti středoamerických prezidentů s požadavkem demokratické reformy ve všech zúčastněných zemích) - a marxisticky lišácký Ortega se toho samozřejmě hned „chytí“, aby tak donutil US kongres k zamítnutí další finanční pomoci nikaražským protimarxistickým partyzánům. Dokonce se mu tak už podařilo dostat propagační článek i do amerických novin v Miami na Floridě, v němž se tvrdí, že US kongres je zcela spokojen s jeho „ochotou“ zdemokratizovat další politický vývoj v Nikaragvě a proto je prý

rozhodnut zamítnout Reaganovu žádost o další vojenskou podporu „Contras“. - Tak i z této malé lížkampaně Ortegových sandinistů - (která začíná u většiny liberálních US kongresníků „zabíral“) - je jasné vidět, že naši páni „levicovní“ kongresníci jsou i nadále rozhodnuti užívat „uspávacích prášků“ proti nebezpečí nespavosti z hrůzostrašných snů o světové nadvládě mezinárodního komunismu, aby „zabíli“ své záporné hlasy na pomoc obráncům svobody v Nikaragvě do US vlasteneckého „šetření“. Jak jsou však krátkozrací!

Jeruzalém. — Izraelským vojenským autoritám působí nové starosti, že na okupovaných územích Předjordánie a Gázy se opět projevuje násilí, a to nikoliv ze strany PLO, nýbrž ze strany domorodých islámských fundamentalistů. Izraelští vojáci nedávno zastřelili v Gáze čtyři členy muslimského hnutí „Islámské svaté války Jihad“ a později ještě zatkl 90 dalších. Na území Gázy, 25 mil dlouhém a 7 mil širokém, mezi Egyptem a Izraelem, kde žije na 600 tisíc chudých Palestinců, se v poslední době mezi nimi silně rozmohl islámský fundamentalismus, snad i vlivem iránského Khomeiniho. Palestinci se totiž cítí zklamání tím, že ve světě se už nikdo nestará o vyřešení jejich problému: toto zklamání se zvýšilo ještě více nyní, kdy Shultz - jménem Reaganovy vlády - opustil ideu mezinárodní konference, která představovala pro Palestince poslední naději na spravedlivé vyřešení jejich problému. Jejich vůdci si nyní stěžují, že Spojeným státům dnes vůbec nezáleží na osudu Palestinců, a že Shultz problému Palestinců ani dobře nerozumí. Proto se domnívají, že jim už zbývá jen jedna jediná cesta; přiklonit se k muslimskému násilnickému fundamentalismu. Izraelská vláda zprvu podporovala šíření tohoto hnutí mezi Palestinci v naději, že se tím Palestinci rozdělí a že jejich zájmy přejdou z nacionalismu k náboženství. Nyní však jeruzalémská vláda vidí, že palestínští fundamentalisté jsou více oddáni násilí než palestínští nacionalisté PLO. Mladí Palestinci, získaní pro islámský fundamentalismus, jsou fanaticky oddáni dát svůj život za osvobození své země od Izraele. Jsou mnohem agresivnější než PLO, protože jsou i lépe vycvičení v zacházení se zbraněmi. Nejdříve užívali k provádění násilí jen kamení a nože. K velkému překvapení izraelské policie čtyři zastřelení

palestínští fundamentalisté v Gáze byli však ozbrojeni sovětskými samopaly Kalašnikov a puškami „M-16“. Policejní autority se domnívají, že měli na svědomí smrt několika Izraelitů. - Tito mladí fanatici - (podle vzoru iránských šijitů) - si osvojují „komplex mučednictví“. V táborech v Gáze i jinde jsou všude nalepovány plakáty, vybízející k mučednické smrti pro osvobození rodné země. Izraelské hlídky tyto plakáty stále strhávají, avšak nové plakáty jsou znovu vyvěšeny, jakmile izraelské vojáky odejdou.

Moskva. — Politický disident Vladimír Titov byl v rámci Gorbachovovy propagandy o „glasnosti“ - (na západě dnes překládané slovy „otevřenost“ či „průhlednost“) - propuštěn ze „zvláštní známé „cvokárny“ - (psychiatrického ústavu) - v sovětském městě Oryel. Už před časem sovětské noviny jako „Izvestia“, „Novosti“ a jiné publikace - kritisovaly v SSSR běžné užívání „psychiatrického ošetřování“ odvážných lidí, jimž to „myslí jinak“ než oficiálně a volaly po „teoretických změnách“ a po administrativní reformě „zvláštních“ psychiatrických klinik a nemocnic. Jejich správa prý měla být odňata policejním orgánům KGB a ministerstvu vnitra, že může jít domů, pokoušel se ho ještě přivést k tomu, aby „změnil své názory“.

Hrůzy sovětských psychiatrických ústavů poprvé odhalil ohromnému Západu sovětský disidentský psychiatr Anatoly Koryagin před deseti lety. Je možno očekávat, že Gorbachovova „glasnost“ budou provedeny některé povrchní změny ve zvláštních psychiatrických ústavech, které však zrušeny nebudou. Už z nich bylo sice propuštěno několik desítek disidentů, avšak Gorbachov prý uvažuje jen o změně jejich správy. Tamní chovanci budou asi nadále doháněni silnými drogami k šílenství, stejně jako tomu bylo doposud.

MEALMAKERS

6714 W. Cermak Berwyn

“Only Mama Cooks Better”

Fully Cooked Meals

We Cater To Parties

- Dumplings
- Sausages
- Roast Duck
- Bakery Goods
- Roast Pork
- Jaternice
- Breaded Pork Tenderloin
- Beef With Speciality Gravies
- And Lots More Fine Foods

10% Off Any Purchase With This Coupon

Delivery Service 484-2711 Why Cook? Call Us

Offer Expires 10/31/87

SPORT

ZE SVAZU SVOBODNÝCH ČS. SPORTOVců V ZAHRANIČI

Zaslouhou kolegy Adolfa Wenzbauera z Winnepegu mnoho našich čs. hokejistů u něj našlo pomoc. Nyní pomohl Andreji Holikové, dceři čs. hokejisty Holíka. Byl delší dobu nemocen a ozval se pozdravem Lud'kovi Janskému a dárečkem, za který mu děkujeme a přejeme mu mnoho zdravíčka do dalších let.

V dresu „Dukly Jihlava“ debutoval v utkání s Motorem České Budějovice v lize další hokejista z rodu Holíků, sedmnáctiletý Robert, syn bývalého reprezentanta a současného trenéra vojáku Jaroslava Holíka.

Staročeská dechovka, kterou diriguje v Clevelandu Lubomír Hromádka, hrála na letošní oslavě 28. října a bude hrát i 1. listopadu na „Večeru ve starých Čechách“ ve prospěch ústavu lidem trpící rakovinou. Luboš je

zároveň jedním z těch, který stál u kolébky našeho Svazu sportovců.

Clevelandský „Swamp Club“ na Miles Avenue v Solon, skončil po 17 letech svou činnost. Působil v něm dnes již zesnulý Zdeněk Štěpánek - (naš pokladník) - a klub navštívili i Jára Kohout a Pepík Maleček. Hráli tam i „Tři medvědi“ z Chicaga a místopředseda Míla Šanda tam slavil svou padesátku. Jára Meeč tam tehdy přednesl svou báseň a vítali jsme tam manžele Zdeňka a Drahušku Slavíkovy z Toronto. Místopředseda Svazu Vlad'á Zikán z Baltimore nás tam několikrát obveseloval svou harmonikou.

Významný čs. sportovec Antonín Votruba z Kalifornie, který dnes učí žáky na různé hudební nástroje, uspořádá „recital“ na rozloučenou v neděli 5. listopadu. Naš „Koliňák“ odchází totiž na zasloužilý odpočinek. Rádi mu přejeme, aby ještě mnoho let prožil ve zdraví s jeho milou manželkou.

zp

„Bugatti Step“ u benediktinů v Kanadě

Možná, že se někdo ze čtenářů H.N. z tohoto podivného nadpisu poleká a hned si položí otázku, co se to nepřístojného děje. Bylo to letos, zrovna 18. října a protože to byla částečně česká záležitost, tak to patří do našich krajanských novin.

Otcové benediktini ve „Westminster Abbey“ v Mission u Vancouveru v Britské Kolumbii oslavovali otevření nového křídla semináře Krista Krále. Počasí nemohlo být lepší. Dokonce byla vidět z americké strany Pekařova hora ve svém bílém hávu, podobná slíbené panně Jungfrau ze švýcarských Alp. Léz vysoká přes 3.000 metrů. Hora se jmenuje Mt. Baker, ale náš krajan, nebožtík Dr. Schoenbach, ji jinak nenazýval, než hora Pekařova, ať při tom myslil na našeho historika Prof. Pekaře nebo ne. Sjezo se tam hodně lidí, takže tělocvična semináře, která je akustická a má i divadelní scénu s oponou, byla „napěchovaná“. Na podiu stálo křídlo světoznámé firmy Baldwin a mikrofon. Netrvalo dlouho a po úvodním projevu rektora, Otce Augustina Kalbiera, Otce Basila Foote, který tam u benediktinů „mačká klapky u varhan“, jak to jednou nazval Otec Šach z Burlingtonu, představil obecnostu pianistu Michala Nikolíče, který letošního 4. srpna přiletěl ze Švýcarska do Kanady jako nový imigrant. Věřte, bylo to překvapení a na konci, když celý sal vstal a tleskal, i velká krajanská radost z úspěchu tohoto pražského rodáka. Koncert byl skutečně nádherný. Od zahájení Debussym, přes Ravela a náročeného Liszta k zakončení - držte si kloubouk, pánové - k Jaroslavu Ježkoví a jeho prstolamnému „Bugatti Stepu“. Nyní již tedy víte, co ten nadpis znamená.

A kdo je Michal Nikolíč? Inu, však to sami znáte, jak to dnes ve světě chodí. Někde jste vítali, jinde ne. Po pěti letech působení na hudební škole ve švýcarském Engelbergu, kde se

našeho krajana ujali také místní benediktini, musel tento muž ze Švýcarska vyemigrovat dál do světa, protože se věci změnilly, a Švýcarsko již další Čechoslávky nechce. Náhodou přiletěl do Engelbergu opat kanadských benediktinů z Mission a tak slovo dalo slovo, a Kanada tohoto českého muzikanta přijala. Je mu již 35 let. Kdo prodělal emigraci, tak dobře ví, že začínat jinde v takovém věku není již žádný med. Well, benediktini mají ve svém jménu čtyři prvá písmena, která znamenají bene. Tedy dobře. A toto dobro, alespoň nyní na začátku, se vylévá na našeho krajana v podobě tradičního benediktinského pohostinství, t.zv. solidní střechy nad hlavou, dobrého jídla, možnosti cvičit na pianu a učit se angličtině - i když není katolík! Benediktinské „bonum“ v takovém případě nečiní rozdíl. Dokud se nenalezne něco přehodnějšího přímo ve Vancouveru, tak bude Nikolíč v horách.

Nové křídlo semináře má mimo tříd k vyučování a překrásné „kaplíčky“ - 36 pokojů pro studenty. Seminaristé tomu říkají hotel. Tolik pokojů se před časem naplánovalo a myslelo se, že to vystačí. Chyba lávky! Dnes tam mají třicet osm studentů, takže dva, na které se nedostalo, bydlí jinde. To číslo 38 dělá radost těž, až si to přeje zvolat „jen houšť!“ - Co jsem však ani sám původně nevěděl je to, že prvním konventuálním převorem tohoto kláštera byl v padesátých letech český Kanad'an Otec Jeroným či Ambrož Medvěd, O.S.B.

A nakonec drb: Naš Michal byl před koncertem velmi nervosní, což není žádný div! I zatelefonoval jednomu českému lékaři do Vancouveru o pomoc. Ten však místo tranquilizeru předepsal Nikolíčovi jen víc koncertů. Jak se v „Mission“ ukázalo, stálo by skutečně zato tento požitek opakovat - brzy a často! Kdo k tomu pomůže? A která rodina by si Michala vzala na několik dní k sobě a udělala mu hezké české vánoce? V Mission bude o vánočních prázdných a pro nového emigranta možná i chladno.

Udělení letošních Nobelových cen

Stockholm. - Opět nadešla doba každoročního udělování Nobelových cen. Švédský ústav „Karolinska“ udělil 12. října Nobelovu cenu z medicíny 48-letému Japonci Susumu Tonegawa, vědeckému badateli na Massachusetts Institute of Technology (MIT) za jeho objevy v oboru přirozené obrany lidského těla proti nemocím. Objevil vysvětlení záhady, jak se lidské geny mohou měnit a přizpůsobovat tak, aby produkovaly asi bilion možných chemických sloučenin, proteinů či uhlohydrátů - (antibodies), z nichž každá je schopna bojovat proti cizím mikroorganismům, jež vniknou do těla a tam způsobují infekce a nemoci, jakož i proti jejich toxinům. Mluvčí ústavu „Karolinska“ prohlásil, že jeho objevy jsou velmi důležité pro lékařskou vědu; jsou „základním nástrojem“ pro hledání léčení četných nemocí, pro zlepšení různých vakcín a také pro boj proti vylučování tělem transplantovaných orgánů. Dnes mohou dopomoci k rychlému rozpoznání nemoci AIDS, která ničí obranný systém těla proti nemocím. Tonegawa graduoval na universitě v Kioto v Japonsku v roce 1963 a obdržel doktorát z medicíny na universitě Kalifornie v San Diego v roce 1968. Svě hlavní objevy učinil v roce 1971 za svého pobytu v Basileji ve Švýcarsku. Od roku 1981 byl profesorem na MIT. Je už sedmým Japoncem, který byl poctěn Nobelovou cenou. Letos „Nobelova cena 1987“ obnáší 340.000 dolarů.

Oslo. - Norská komise Nobelovy ceny vyvolila 13. října presidenta Kostariky Oscara Arias Sanchez-a za nositele Nobelovy ceny míru za letošní rok. Arias obdržel tuto vysokou poctu proto, že byl hlavním původcem plánu na mír ve střední Americe, který 7. srpna podepsalo v hlavním městě Guatemaly pět středoamerických presidentů. Podle tohoto plánu do tří měsíců, to je do 5. listopadu, má být ve střední Americe uzavřeno příměří; mají skončit boje v Nikaragvě mezi armádou marxistické sandinistické vlády a partyzány „Contra“, a v Salvadoru a v Guatemale mají taktéž skončit boje mezi vládními armádami a marxistickými guerily. Potom má být vyhlášena amnestie rebelů i politických vězňů ve všech třech těchto zemích a zaveden tam plný demokratický řád s opozicí. V roce 1988 se tam pak

NA VÁNOCE DO ČESKOSLOVENSKA

Odlety: 4., 18. a 22. prosince na 16, 21 či 30 dní pobytu. Cena do Prahy či Bratislavy z Chicaga \$733,- z New Yorku \$623,- cena do Vídně \$548,-

Milwaukee Folk Fair Bus Tour - neděle 22. listopadu. Cena \$21,- včetně dopravy, vstupného a rezervovaného sedadla na představení národnostních skupin.

Vánoční Bus Tour do Greenfield Village, Fordova musea a Frankenmuth, MI, k prohlídce jedinečných Vánočních dekorací. Odjezd 10. prosince, 3 dny, 2 noci, 2 večere a 1 snídaně. Cena \$235,-

Arizona a Las Vegas Holiday, letadlem a autobusem. Odlet 20. ledna 1988 na 8 dní. Cena \$235,- Velmi kvalitní zájezd.

TUZEX - oblibený dárek Vaším drahým. Pošlete včas, než bude předvánoční nával.

Návštěvy příbuzných z Československa vyřizujeme rychle a spolehlivě, za nejnižší ceny. Máme výhodné nemocenské pojištění. Vyzádejte si podrobné informace u

WEBER

TRAVEL AGENCY, INC.

6805 W. ČERMAK ROAD, BERWYN, IL. 60402

Telefon: 312-749-1333 nebo 242-1512

SPARTA A.B.A.

pořádá svou

72. výroční zábavu V SOBOTU 21. LISTOPADU 1987

v budově Americké legie, 5510 W. 25th Street, Cicero, Ill.

K tanci a poslechu bude hrát hudba „The Polidors“.

Začátek v 8 hodin večer

A jako vždy - dobrá kuchyně (srnčí, obložené chlebičky atd.) a nápoje.

Vstupné u pokladny \$8.00. V předprodeji ve Sparta klubu a u členů výhuru \$7.00

PŘEKLÁDÁM

z češtiny a slovenštiny legální osobní a školní doklady, které mohou zároveň notářsky ověřit a potvrdit.

Pišťe na adresu:

I. O. KOVÁŘ

P. O. Box 176

Riverside, IL. 60546

nebo volejte:

☎ (312) 442-7115

mají konat svobodné demokratické volby. Cizí pomoc povstalcům má ustát a území žádné středoamerické země nesmí být užíváno za základny k útokům na druhou zemi. Zvláštní „komise pro národní smíření“ mají dohlížet na provádění a uskutečnění této smlouvy. - „Norská komise Nobelovy ceny“ prohlásila: „President Arias význačně přispěl k možnému návratu stability a míru v krajině. dlouho roztržené spory a občanskou válkou.“ Udělení Nobelovy ceny Ariasovi prý „není pouhým uznáním toho, co on vykonal v minulosti, nýbrž je to zároveň poselství, že jeho úsilí, stejně jako úsilí o mír středoamerických presidentů, naleznou hluboký ohlas ve světě.“ Toto rozhodnutí „Norské komise Nobelovy ceny“ pochopitelně přijal s velkým jásotem hlavně nikaražský marxistický diktátor Daniel Orgeta. Ve Spojených státech demokratičtí politikové a jejich příznivci ohlásili, že prý tímto udělením Nobelovy ceny míru byl prakticky učiněn konec jakékoliv americké pomoci nikaražským guerillám „contra“; tím prý byl odstraněn „jakýkoliv mravní důvod“, opravňující US administraci tyto guerilly finančně podporovat. Plán presidenta Ariase zaručuje střední Americe, že po tolika letech války a beznaděje konečně nastane doba míru a naděje. Toto říkají US demokraté, političtí protivníci presidenta Reagana. Každý však není přesvědčen těmito jejich vzletnými slovy. V Hondurasu mluví guerilly „contra“ Adela Izaca řekla, že guerillové nesloží své zbraně. President Arias prý nezná dobře Sandinisty; nikaražský režim se zachová podle smlouvy pěti presidentů pouze v míře, jak to bude potřeba pro skončení americké výpomoci rebelům „contra“; jinak neucíní nic pro demokratizaci své země. Arias by měl naléhat na sandinisty, aby otevřeli svou zemi pro plnou demokracii. - President Reagan už týden předtím prohlásil, že smlouva pěti středoamerických presidentů obsahuje vážné mezery a nakonec nic nevyřeší. Ignoruje totiž tu skutečnost, že sovětsko - kubánská přítomnost v Nikaragvě stále roste; tato přítomnost má pouze za cíl utvořit v Nikaragvě předmostí komunismu na americké pevnině. Rovněž nic neříká o tom, že velmi rychle roste síla sandinistické armády, která se stane ohrožením zemí, sousedících s Nikaragvou. Přední republikánské politické a vládní osobnosti vyslovují spolu s presidentem Reaganem

pochybnosti o tom, že plán presidenta Ariase bude moci přivést mír do střední Ameriky a svobodu nikaražskému lidu. Proto zpráva o této početí presidenta Ariase byla v Bílém domě přijata pouze „s rezervovaným nadšením“. Někteří dokonce říkají, že norská komise se letos zmýlila, podobně jako ze zmýlila v roce 1973, kdy udělila Nobelovu cenu míru US státnímu tajemníku Henry Kissingerovi a zároveň severovietnamskému delegátu na pařížských jednáních o příměří Le Duc Thoovi; komunisté pak veselé nedbali smlouvy o příměří a zmocnili se celého Vietnamu. Podobně u střední Americe při mírovém procesu, navrženém presidentem Ariasem, by sandinisté zcela určitě zůstali v Nikaragvě u moci a přeměnili by ji v komunistický stát, protože nechťeli ani slyšet o návrhu, který nabízejí guerillové v Salvadoru presidentu Napoleonu Duarte. Ti chtějí být totiž přijati do vlády bez voleb, zařadit se do vládní armády a teprve potom - možná - přistoupit na konání nových voleb, až by už byli - i když třeba jen částečně - u moci. Diktátor Orgeta podobně řeší s nikaražskými nemarxistickými partyzány nebere vůbec v úvahu, ale Duarte mu by je chtěl vnútit. - Chťej-nechťej se tedy chce zdát, že norský komitét pro udělování ceny míru - jakmile běží o politické osobnosti - je od konce 2. světové války odněkud z pozadí ovlivňován světovou levičí. - Reaganova vláda chce nyní požádat US kongres o výpomoc pro „contras“ ve výši 270 milionů dolarů, aby tak mohl být na sandinisty učiněn nátlak, aby se plně zachovali podle Ariasova plánu a otevřeli svou zemi k opravdové demokracii. Tento úmysl Reaganovy vlády tlumočil státní tajemník George Shultz právě v den, kdy bylo oznámeno udělení Ariasovi Nobelovy ceny míru.

Dne 14. října byly uděleny Nobelovy ceny z chemie a fyziky. O Nobelovu cenu z chemie se dělil tři vědci: dva Američané - Donald Cram, profesor university Kalifornie v Los Angeles a Charles Pedersen, bývalý graduant na MIT a jeden Francouz, Jean-Marie Lehn z university Louis Pasteura ve Strasburku. Byli odměněni za vynalezení umělých molekul, které se chemicky chovají stejně jako přírodní proteiny. Dnes se jich běžně užívá v lékařských pokusech při studiu důležitých biologických reakcí. Lehnovi se podařilo sestroit umělou molekulu, která se spojuje s acetylocholinem, významně důležitou látkou, již nervové

buňky používají při předávání impulsů. Jejich vynálezu také bude možno užít při dohývání vodíku z vody, čímž se voda stane nevyčerpatelným zdrojem energie. - Nobelovu cenu z fyziky obdrželi západoněmecký vědec Georg Bednorz a Švýcar K. Alex Mueller, kteří oba pracují v laboratoři v Curychu ve Švýcarsku. Oba byli odměněni za své objevy v oboru vysoké vodivosti, což je schopnost některých hmot vést elektrický proud bez ztráty proudu kvůli odporu. Oba objevili nadvodivost některých keramických hmot při teplotách vyšších o 22 stupňů F než byla teplota vyžadovaná dosud známými nadvodivými materiály. Nadvodivce, které fungují při vyšších teplotách, naleznou uplatnění při sestrojování rychlejších počítačů, při budování ultra rychlých vlaků, vznášejících se nad kolejnicemi, a při přenosu elektrického proudu na velké vzdálenosti bez ztrát.

Švédská královská akademie věd udělila Nobelovu cenu z ekonomie na rok 1987 63letému Američanu Robertu Solowovi, profesorovi ekonomie na Massachusetts Institute of Technology, za jeho průkopnické dílo, které uveřejnil ve třech odborných člancích už v letech 1956-60. Ukázal matematickou cestou proč některé ekonomie se vzcházejí a bohatnou; způsobuje to technologický pokrok, který je nejdůležitějším činitelem ve výrobě. Pracovní síly a investovaný kapitál jsou pro Solowa druhořadé. Technologickým pokrokem mizí nové objevy ve vědě, v inženýrství a v organizaci výroby. Podle jeho modelu produktivity způsobuje tento pokrok - vyjádřený matematicky - při nejmenším celou polovinu vzrůstu, tak jak to dokázala americká ekonomie. Jen malá část ročního ekonomického vzrůstu může být vysvětlena zvýšením počtu či kvalifikace pracovních sil a množstvím investovaného kapitálu; zvýšení, zrychlení i zlepšení kvality výroby způsobila vždy jen účinnější technologie. Solow sám k tomu řekl, že i neodborník v ekonomii snadno chápe, že - při stejném počtu dělníků a stejné rozloze a kvalitě pozemků - zemědělská

technologie z roku 1850 nemůže zajistit takovou produktivitu jako technologie z roku 1950. Už před Solowem mnozí užili matematické metody ke studiu tohoto problému; jeho originalitou však je, že první položil velký důraz na technologický pokrok. Každý si přirozeně přeje, aby jeho národní ekonomie se vzcháela a národ se stával bohatším; hlavně to zajistí technologický pokrok. Veřejná politika by tedy měla povzbuzovat bádání, rozvoj a pokrok v nejšířím slova smyslu, říká Solow; to znamená podporovat hlavně školství, výchovu mládeže a nikoliv „plánovat výrobu“. Jen to zajistí národům skutečný pokrok ve všech oborech vědy, inženýrství a technickém vzdělání a to pak přinese lidem blahobyt. - Nobelova cena z ekonomie byla zavedena teprve v roce 1968; Solow je už 15. Američanem, který byl touto cenou poctěn. - Jinak Solow kritizuje Reaganovu vládu, že odmítá zvýšit daně pro snížení rozpočtového schodku. Jako žák profesora Samuelsona odmítá jak státem řízenou marxistickou ekonomii tak i úplný ekonomický liberalismus, který upírá státu jakékoliv zasahování do ekonomie. Podle jeho názoru stát má ekonomii „vést“ a zasahovat vždycky, když toho je potřeba - jako tomu bylo například v Německé spolkové republice za Adenauerovy doby, který se řídil obyčejným „selským rozumem“ a zároveň se snažil řídit - jako hluboce věřící katolík - podle rad a doporučení papežských social-

ních encyklik papežů Lva XIII. a Pia XI.
Dne 22. října byla udělena letošní poslední Nobelova cena a to z literatury. Byl jí odměněn 47letý ruský básník Josef Brodsky, žijící od r. 1972 v exilu v USA, nyní naturalizovaný americký občan. Švédská akademie literatury vynesla jeho „myšlenkovou jasnost“ a „básnickou působivost“. Přes ruský i anglický. V roce 1964 byl v Sovětském svazu poslán do pracovního tábora, kde podle jeho vlastních slov „štípal dříví, rozhazoval hnůj, lámal kámen a psal básně.“ Nebyl politickým disidentem; do tábora byl poslán kvůli „sociálnímu parazitismu“, protože stále jen psal básně a neudržel si žádné „trvalé“ zaměstnání, které mu sovětská policie přidělovala. Pro Sověty totiž skládání básní není žádnou prací, jakmile neoslavují komunistickou revoluci. Brodsky také řekl, že doufá, že jeho vyznamenání Nobelovou cenou dopomůže k rozšíření znalosti ruského básnictví, které je ideově bohaté a představuje značný přínos světové literatuře, a zároveň v samotném SSSR k „pokračování liberalizačního procesu“. - V rámci Gorbačovovy „glasnosti“ nyní snad budou v SSSR moći vyjít tiskem některá díla sovětských básníků spisovatelů, která kvůli nekonformismu autorů nesměla být dosud uveřejněna. Tak budou například moći být tiskem vydána díla Borise Pasternaka, autora románu „Doktor Živago“, básníka Vladimíra Nabokova a také Josefa Brodského.

Ondrus & Son

Zhotovujeme příkrývky (deky) i polštáře z přineseného perní:

hotové povlaky na deky ve všech velikostech. Máme největší výběr záclon (draperií) do kuchyně, pokojů a ložnic;

soubory do kuchyně, pokojů, ložnic a koupelen; sklad hotových prostývaných dek a polštářů z husího prachového perní a daeronu.

Velký výběr bed-spreads a draperií téže barvy.

Navštivte nás!

Rádi poradíme a odborně obsloužíme česky či anglicky.

Máme 52-letou zkušenost a stejně dlouhou dobu sloužíme svým krajanům jen kvalitním zbožím.

Tešíme se na vás!

Ondrus & Son

6533 WEST CERMAK RD., BERWYN ILL. 60402
GU 4-1700

Hned naproti obchodu p. F. Pancera

Knihy, gramodesky a kazety jsou nejlepší dárky pro všechny příležitosti. Napište si o katalog: Miroslav Konvíčka 12726 Archwood St. North Hollywood, CA 91606

Z proslovů nad rakví † Bláži Čihákové

We have come to bid farewell to a very dear friend - Blanche Cihak - to thank her for the years she shared with us, for her never ceasing love and support she bestowed on us all.

Her activities were so varied and her heart so generous that it is impossible to review them. She was constantly in motion and this is how I met Blanche almost 50 years ago. It was 1939 a year after Munich the year of the Nazi occupation of Czechoslovakia and I had just returned home to Chicago. I was to speak of war when everyone wanted to hear only about peace. There were those of us, however, who were sure that war was inevitable and that we should be preparing for the calamity. Dr. Alice Masaryk and Mrs. Betka

Papánek were organizing Czechoslovak Red Cross to make ready for events to come. Many young Czechs had fled Czechoslovakia after the Nazi occupation, made their way after many obstacles across enemy territory to France and from there after the fall of France to England. Eventually, they formed the Czechoslovak Army.

It was my task to start raising funds for the Czechoslovak Red Cross; first of all, to explain to Americans what was going on in Czechoslovakia and what to expect. I was speaking to a large group of women but instinctively felt that I was not doing too well in explaining what we should do. I was fascinated by a very attractive young woman in

the front row: she was looking at me intently and her blue eyes were shining with expectation. As the crowd dispersed to mull things over, still undecided what to do, this young woman took me aside and said very distinctly: „We in Town of Lake are already organized and here is our money for a start”. And it was a considerable donation.

This was Blanche; this was the beginning of our friendship for five decades. Blanche was always well-organized, punctual, self-sacrificing and far ahead. To me, she never grew old, but always remained young in her outlook and acceptance of new times.

During the war, Blanche was at the main office of the Czechoslovak National Council of America, which worked closely with the exiled Czechoslovak government in London, with Jan Masaryk and President Beneš at the head. From a small office near 26th St., every month, 200,000 copies of the bulletin „News Flashes” were mailed out. It so happened that the Czechoslovak government in exile had access to secret news from the occupied country; this inside information was first conveyed to Washington and then to the American public. Blanche typed, set up and printed the „News Flashes” on machines that were antiques, relics, and to this day I cannot imagine how she did it and many other jobs besides.

After the war, Czechoslovakia was only half-free and disaster was just three years away. These were desperate years to stem the tide. The United States had wisely organized

American Relief for its war allies, which began to function almost immediately. Czechoslovakia was to receive, upon her request, what she needed most: food for undernourished children, X rays and basic equipment for hospitals stripped bare by the Nazis. The Czechoslovak quota amounted to millions of dollars.

Blanche again fitted into the program with her usual enthusiasm. Although the U.S. government funded the relief work, it soon became apparent that additional help was necessary. At that time, I was in Prague as field manager for American Relief for Czechoslovakia. One of my duties was to describe conditions to headquarters in New York and to the State Department in Washington and also to the press in English and Czech articles. In one of my dispatches I wrote of the thousands of needy children who could not be included in our feeding program for lack of supplies. To my surprise, extra barrels of powdered milk and eggs were soon on their way for thousands of children. Again it was Blanche. As she told me afterwards: „We didn't have a cent at the time in the treasury but I signed for \$20,000 for milk, raised the money later.”

Then orders came to Prague from our New York headquarters that I was to fly to the United States on a speaking tour. It was November 1946, all sorts of things happened en route in those days. But it was Blanche's idea that our people in USA had to be told, in person, what was happening in Czechoslovakia.

Blanche had the schedule all worked out for me and she was also my driver as we traveled by car through Iowa and Nebraska to reach the old settlers in the Czech farm communities. On our return trip, before crossing the Mississippi we were caught in a dense fog and the roads were changed into a skating pond. This was Sunday night - we were nowhere - and I was scheduled for Cleveland the next day. „I'll get you there,” said Blanche, as always. Toward morning, in the motel, we heard strange crackling sounds that grew louder and louder, as the icicles on trees crashed to the ground; they were melting. We were soon back on the road again, among the first, and Blanche made it on time, as always.

In reminiscing about Blanche, one must give thanks to her husband Jim the greatest influence in her life. Jim's patriotism often channelled Blanche's activities and supplied the proper meaning to her boundless energy. Jim Cihak, the gentle soul, was a warrior at heart, a defender of truth as he saw it. In the first world war, he was not yet 16 years, and lied about his age to join the French Foreign Legion. This was before his country, the USA, entered the war. Eventually, he became a Czechoslovak legionnaire, fought and was severely wounded on the French battle front. Jim was an idealist, a great believer in democracy, and this conviction regulated his whole life and inspired his wife and son.

It was a heartening experience to meet the Cihak's family

Úmrtí oznámení

Americko - československá kulturní společnost
(dříve Výstavní výbor) v Chicagu

oznamuje všem svým členům a přátelům,
že zemřela její místopředsedkyně

sestra Bláža Čiháková

Zemřela ve středu 21. října 1987 a její pohřeb se konal v sobotu 24. října na Český národní hřbitov, na jehož zvelebení také pracovala.

Pozůstalé rodině vyslovujeme naši hluboce pročitěnou soustrast.

Betty Prenerová
předsedkyně

Vlasta Matelová
tajemnice

ÚMRTNÍ OZNÁMENÍ

Všem našim členům, přátelům a naší národní komunitě oznamujeme smutnou zprávu, že nás neočekávaně opustila naše obětavá tajemnice

ses. **BLÁŽA ČIHÁKOVÁ**
majitelka známé cestovní kanceláře
Cihak World Travel Inc.,
uvědomělá, horlivá národní pracovníce
a úřednice a členka mnohých našich
národních organizací a spolků.

Zemřela ve středu 21. října a pochována byla v sobotu 24. října do rodinného hrobu na Českém národním hřbitově.

Pozůstalé rodině vyslovujeme hluboce pročitěnou soustrast.

Čest její památce!

Za odbočku „Západní předměstí a Dr. Milady Horákové” Československé národní rady americké

Olga Kovářová
místopředsedkyně
Ladd J. Vosahlik
pokladník

Vlasta Vrázová
předsedkyně

ÚMRTNÍ OZNÁMENÍ A PROJEV SOUSTRASTI

Svým členům a přátelům v zármutku oznamujeme, že ve středu 21. října 1987 náhle z našeho středu odešla naše obětavá členka, věrná a vzácně štedrá podporovatelka všeho národního dění, sestra

BLÁŽA ČIHÁKOVÁ
zakladatelka a majitelka
cestovní kanceláře **Cihak World Travel, Inc.**

Byla to neúnavná a uvědomělá pracovníce naší zdejší národní větve. Pohřbili jsme ji v sobotu 24. října do rodinného hrobu na Českém národním hřbitově.

Pozůstalé rodině jejího syna Edwarda vyslovujeme pročitěnou soustrast. V sobotu 31. října 1987 budou za ni obětovány naše pravidelné české bohoslužby v kostele Panny Marie Svatohorské v Ciceru v 6:15 hod. večer.

Děkujeme všem, kdo si na ses. Čihákovou vzpomenu v modlitbě s námi.

Za Klub Domov z NSČK
Ludvík Pospíchal
předseda

Otec Vojtěch Vít, O.S.B.
duchovní rádce

Františka Uhlířová
tajemnice

at home: there was grandmother „babi“, who took Jim to her heart as a son. Babi was a very important person in the tightly knit family; wise, most hospitable and a wizard in the kitchen, a talent that Blanche inherited.

So the years went on. The day of Eduard's wedding was a day of rejoicing as Sue was welcomed into the family. There were problems, of course, long periods of separation and anxiety, when Eduard flew dangerous missions over Korea and Vietnam.

With oncoming years we said farewell to „babi“ and Jim, but the young generation was here to take over, grandsons Jim and Steve.

It was a happy day when they both married and Steve's Kelly and James' Robyn were welcomed to the Cihak's family. The greatest event in Blanche's life was the birth of her great-granddaughter. Blanche beamed with happiness and to baby-sit was the greatest privilege of her life.

It is impossible to enumerate Blanche's many interests. Sokol foremost among them.

In her later sixties, she decided it was time she went into business and established Cihak's World Travel. Its popularity was soon, achieved, and Blanche was able to develop another facet of her good work for others. She was sometimes able to overcome difficulties with the Czechoslovak regime by bringing together separated families, at least for visits. There were many new possibilities to help others...

Her radiant personality, her eagerness to share with others, her well-known generosity made her own life richer. She enjoyed life fully and fate was good to her that she could give so freely of herself to so many.

For her work in the Czechoslovak National Council of America I thank Blanche Cihak, I thank her for hundreds of good deeds for all of us, for her love of life which inspired us. For this we are truly grateful.

Vlasta Vrazova

Předneseno na pohřbu Bláži Čihákové - 23. října 1987

Vážený hosté, požístala rodino! Co říci, když jsme tu všichni zůstali překvapeni nečekaným odchodem naší milované spolupracovnice, drahé přítelkyně, výborné členky a druhé místopředsedkyně Československé ženské národní rady v exilu, sestry Bláži Čihákové. Ještě před měsícem byla plná plánů, energie a nadšením, ještě

nás nabádala, abychom nelenily, oblékly se do krojů a reprezentovaly naši organizaci, ještě před nedávnem s námi plánovala přípravu bazaru Československé ženské národní rady, ještě před nedávnem nás těšila svou jasnou náladou a povahou. Bláža nám bude velmi chybět a budeme ji postrádat nejen jako členku, ale i jako ženu zlatého srdce, štědrou, pracovitou a ochotnou vždy bez říkání přidat ruku k dílu. Odchází do nenávratna, ale v našich vzpomínkách bude žít dál a její dobrý, krásný a plný život necht' nám je příkladem a vzorem do budoucnosti. Za všechny členky ČŽNR, loučím se s Blážou verši básníka Vítězslava Nezvala:

Už jsem se rozloučila s životem
a on se mi vrací
jak tažní ptáci,
kteří mají hnízdo za plotem.

Už jsem se rozloučila s láskou
a ona se mi vrací
jak tažní ptáci
nad strništěmi s husopaskou.

Už jsem se rozloučila s něžným
slovem
a ono se mi vrací
jak tažní ptáci nad hřbitovem.

Hodiny letí jak ten pták
a už se zase smráká:
hodiny letí jak ten pták,
až do oblak, až do oblak,
ach chytit toho ptáka.

Hodiny zas už bijí čtvrt
a ruce opět zebou,
Hodiny, zas už bijí čtvrt,
odbíjí půl
a přijde smrt
a vezme si Tě sebou.

Čest budiž její památce.

Dear Blanche:
Since you went first and we remained
to walk the road alone,
We'll live in memory's garden
With happy days we've known.

In Spring we'll wait for roses red
In Summer for lilac's blue,
In Autumn when the brown leaves fall,
We'll catch a breath of you.

We've known of so much happiness
We've had our cup of joy,
And Memory is one gift
That even death cannot destroy.

Blanche, we love you and will miss you very, very much. Your name, your work and your friendship will remain in the hearts of those you leave behind and your deeds will shine as the stars of heaven.
May you rest in peace.

1985
1. LISTOPAD
1987

VROUCNĚ VŘELÁ VZPOMÍNKA

Na svátek Všechny svatých 1. listopadu připadá druhé výročí nenadálé smrti našeho milovaného syna

JOHN „Jack“ VACEK, B.A., M. Phil.
profesor na Triton College
v Evanston, Ill.

Ač mu bylo teprve 38 let, svými rozsáhlými znalostmi, živým a láskyplným zájmem o každého svého studenta a posluchače, jeho učitelský talent a výchovný vliv vyoral v jejich myslích úrodnou kulturní brázdou. Jeho české rodinné dědictví vykvetlo v jeho srdci v hluboký cit pro vlast jeho předků, a proto tak těžce nesl její dnešní kulturní nesvobodu. Tím usilovněji a ohětavěji pomáhal jako „Curator of Slavic Library at Columbia University“ v New Yorku, každému zájemci o studium slovanských jazyků a kultur.

Rád byl na tom Božím světě, vše dovedl brát s humorem, a proto tím více počítujeme stále prázdnotu kolem sebe, kterou svým náhlým odchodem na věčnost zanechal v našem rodinném kruhu. Nereptáme však, ale pokorně se skláníme před vůlí Stvořitele a Jeho nevyzpytatelnými cestami.

V sobotu 31. října bude naše svatá v kostele Panny Marie Svatohorské v Ciceru obětována za našeho „Honzička“, který i jako dospělý volal svou matku i v kruhu svých amerických přátel vždy jen česky „maminko“!
Děkujeme všem, kdo si na něho vzpomenu v modlitbě s námi.

John a Adele VACEK, rodiče;
Margaret TRYBUS s manželem Dennisem, Ph.D., sestra;
Gretchen, Fritz a John TRYBUS, neteř a synovci.

Úmrtní oznámení

Všem, kteří se na ni z českého prostředí dosud pamatují, v zármutku oznamujeme, že nám náhle zemřela naše milá, starostlivá teta a prateta, pani

Anežka (Agnes) Širmer
vdova po známém starokrajanském
divadelním ochotníku a organizátoru
českých radiových programů
Karlů Širmerovi.

Narodila se v Liptově na Moravě 24. června r. 1902 a do USA přijela ve svých 19 letech v roce 1921.

Zesnula po krátké nemoci v universitní klinice „Lovla“ v Maywood, IL., dne 25. října 1987.

Rozloučili jsme se s ní v úterý večer 27. října 1987 v obradní síni pohřebního ústavu „Cermak Home for Funerals“ - (5844 W. Cermak Rd.) v Ciceru, a ve středu 28. října, právě ve výroční den Čs. nezávislosti, jsme ji doprovodili do krematoria Českého národního hřbitova v Chicagu, kde bylo její tělo po katolických církevních obřadech zpopelněno.

Děkujeme všem, kdo si na ni s námi v modlitbě vzpomenu.

Jménem celé rodiny:
Slávka MIŠURCOVÁ s manželem Rudolfem M.D., neteř.

Jan Vrběcký:

K výročí dvou vlastenců

To, že náš národ 28. října 1918 nabyl své svobody, a že Češi a Slováci si založili svoji společnou a svobodnou republiku, nebylo jenom zásluhou těch, kteří se této velké dějinné události dožili, ale i těch, kteří pro národní věc horlivě pracovali, i když se slavného dne nedočkali.

Mezi ně beze sporu také náležejí dva vynikající kněží - vlastenci, jejichž úmrtí si letos připomínáme. Jsou to Dr. Klement Borový, kanovník kapituly sv. Víta, který zemřel v r. 1897 - (tedy právě před 90 léty) a Dr. František Krásl, světitel biskup pražský, který zemřel o 10 let později v r. 1907 - (to je před 80 léty). Oba byli katolíci theologové, profesori, spisovatelé a vysoce církevní hodnostáři a oba také před 100 léty spolupracovali jako členové sedmičlenné vrcholné redakce „Ottova slovníku naučného“, jehož vydání samo o sobě bylo největší kulturní a vědeckou událostí našeho národa na přelomu století.

Dr. Klement Borový se narodil 12. ledna 1838 - (v příštím lednu tomu bude 150 let) - v Riegersburgu v Rakousku. Studoval v Benešově a v Praze. V r. 1860 byl vysvěcen na kněze a o dva roky později byl promován na doktora theologie. Za rok se stal docentem církevního práva na pražské universitě a brzy zastával celou řadu významných církevních úřadů. V r. 1883 byl zvolen za kanovníka u sv. Víta v Praze. Literárně byl velmi plodný, přispíval do různých časopisů a některé i sám redigoval. Velmi se zasloužil o duchovní a kulturní úroveň již jmenovaného Ottova slovníku. O tuto záslužnou činnost se dělil se svým spolupracovníkem v redakci, kterým byl:

Dr. František Krásl. Ten se narodil 24. prosince 1844 v Králově Dvoře u Berouna. Na kněze byl vysvěcen v r. 1870 a v r. 1876 byl promován na doktora theologie a hned přednášel na bohoslovecké fakultě. Roku 1884 se stal kanovníkem u sv. Víta, a r. 1901 byl vysvěcen na biskupa. Byl literárně také velmi plodný a zasloužil se o vysokou vědeckou úroveň Ottova slovníku naučného.

To tedy byli vedle mnoha dalších, vlastenci, příkladní kněží a věděteli, kteří spoluutvářeli základy, na kterých byla budována naše Československá republika. Zaslouží si vděčnosti celého národa.

NINA SVOBODOVÁ

Diim u oka

Pokračování tohoto oblíbeného románu přineseme příště, protože těsně před novinovou uzávěrkou jsme zjistili, že fotokopie textu je nečitelná. Svým čtenářům se za to omlouváme.

San Diego State University
THE FRIENDS OF CZECHOSLOVAK MUSIC
Department of Music
in conjunction with
Czechoslovak National Council of America
San Diego Section

and
House of Czechoslovakia, Balboa Park
present

GEORGE JIRÍ SVOBODA Classical Guitar Recital

PROGRAM COMPOSITION:
Purcell, Neustädter, Dowland, Lauto, Carolsio,
Bartos, Tarrega, Paganini, Mercanino, and Rak

George Jiri Svoboda studied guitar and music history with Professor Jaroslav Kormanik at the State Conservatory in Pilsen, Czechoslovakia. He performed in Austria, East Germany, Hungary, Spain, and France.

Sunday, November 1, 1987

2:30 p.m.

**Choral Room, M-113
San Diego State University**

The Recital will be followed by a reception with refreshments in the Choral Room, M-113.

Admission: \$4.00 faculty, staff, seniors, members of the Czechoslovak organizations
\$5.00 General Public
\$1.00 Student rush seats (SDSU ID required) 20 minutes before concert

Free parking: All faculty and student lots and parking structures (map on reverse)

For information, telephone Dr. Jaroslav Mráček, SDSU (619) 265-6036
or Music Department (619) 265-6031, or Dr. Marie Dolansky (619) 265-1231.

GIVE A GIFT OF CZECH CHRISTMAS MUSIC FOR LISTENING, PLAYING, OR SINGING PLEASURE!

Cassette: CZECH CHRISTMAS MASS. (Česká mše vánoční) for choir, soloists and organ by Jan Jakub Ryba, 1796. Performed in English by the „New Prague Area Community Choir“ - a charming pastoral choral work about the birth of our Lord. (7.95)

Cassette: Písňé vánoční: 19 Koledy sung in Czech by the Lonsdale „Koledy Choir“ with organ and instruments. (\$7.95)

Music Book: Písňé vánoční: Koledy Collection for choirs and keyboard accompaniment. Contains historical articles about the music. (\$3.95)

Make checks payable to Dominican Sisters:

Add \$1.00 for postage and handling:

Order from: Sr. Anita Smisek, OP
110 Columbus Ave. N.
New Prague, MN 56071

599-4372

ROZPOCTY ZDARMA

Independent Glass Service

VEŠKERÉ SKLENÁRSKÉ PRÁCE

KOVOVÁ DVOJITÁ OKNA (STORM WINDOWS)
PLEXIGLASS — ZRCADLA

8014 SOUTH NATCHEZ AVENUE
BURBANK, ILLINOIS 60459

WILLIAM KRATKÝ

evropské vyučené sklenné a drby a otěe v Československu

Zemřel český sedlák a umělec J. Malypetr

Na počátku října zemřel ve staré vlasti ve vysokém věku JUDr. Jan Malypetr, český sedlák a umělec.

Zemřelý byl synem ministerského předsedy Malypetra z doby první republiky. Až do února 1948 hospodařil na statku, i když byl vzdělán v hudbě a divadle.

Jan byl velmi jemný a kultivovaný člověk. Věnoval se kulturnímu dění, hlavně divadlu a zpěvu. Měl skvělý bariton, jeho blízkým přítelem byl ze

Slovenska Janko Blaho, známý slovenský operní zpěvák.

Do svého vysokého věku působil v Pražském Hlaholu. Na divadelní představení v rodných Kloboukách u Loun, jež měla dobrý zvuk, zval jako hostující herce Kohouta, Voju, Štěpánka, Hálkovou a řadu jiných. Organisoval je se svojí sestrou, absolventkou konservatoře.

Velká účast na jeho pohřbu v Praze byla dokladem o jeho oblíbě a také dokladem o účtě, již se těšil v uměleckých kruzích a veřejnosti.

Dr. V.D.

MINARIK'S BAKERY

FINEST CZECH PASTRIES AND COOKIES
WE SPECIALIZE IN
PARTY AND WEDDING CAKES

Možno
objednat
telefonem:
laskavá
a rychlá
obsluha česky
i anglicky

- Všechny pekařské a cukrářské výrobky
- Evropské speciality
- „Special Homemade“ cukroví
- Velmi chutné maslové housky a štrúdl

5832 W. Cermak Rd, Cicero, Ill. 60650
OLympic 2-2854

Vyřizujeme společlivé letenky, ubytování v hotelích, půjčky aut, návštěvy Vašich příbuzných z Československa,

tuzexové objednávky.

Dobrá služba zákazníkům

je naší mnohaletou osvědčenou zásadou.

CIHAK WORLD TRAVEL, INC.

6302 WEST CERMAK ROAD
BERWYN, ILL. 60402

Phones (312) 795-9050 — Chicago (312) 242-6110

STANLEY STAWSKI DISTRIBUTING CO.

Importers & distributors of fine
quality beers, wines, liquors

Znamé oblíbené pivo „Gösser“ z Rakouska. — Žádejte v obchodech a restauracích

1136 NORTH ASHLAND AVENUE
Chicago, Ill. 60622 • Tel: 278-1848

DO KRAJANSKÉHO NEW YORKU A OKOLÍ
Z dřívějšího „Cephalonia Restaurant“ na rohu
31. ulice v Astorii, N.Y.

je nyní
ČESKO-POLSKÁ RESTAURACE
BESEDA SLOVANŮ

Čechů, Slováků, Podkarpatských Rusinů, Poláků,
Ukrajinců a Jihoslovanů.

Na jídelním lístku máme všechny slovanské speciality -
kdo si co poručí.

Americká i importovaná piva, vína a likéry.

Velmi vhodné místo pro rodinné události - svatby, křtiny,
narozeniny a přátelské besedy.

SRDEČNĚ VŠECHNY ZVE
hostitelka Jarka

POLONIA FOUNDATION GRANTS SCHOLARSHIPS

Casimir Bielen, president of the Polonia Foundation of Ohio, announced that twelve scholarship grants were presented to Polish students at its „Pulaski Scholarship and Recognition Awards Banquet” held at the St. Michael's Center in Broadview Heights, Ohio. In addition, Dr. Stanley Preebe announced that three Polish leaders were recognized for their unselfish community service. The „Polonia Foundation Heritage Awards” were bestowed to Mrs. Mary Pawlak, president of the Alliance of Poles; Mrs. Genevieve Lewandowski, immediate past State President of the Ladies Auxiliary of the Polish Legion of American Veterans AND TO Stanley Samek, one of the founders of the Foundation. Fr. Joseph Ciolek, Chaplain, received outstanding recognition on his 40th anniversary as a priest. Casimer Choromanski served as banquet chairman while Mayor Raymond Grabow served as toastmaster.

George Stricker, scholarship committee chairman, announced that the following students received grants: David Jablonski of Parma; Diane Kolesionek of Garfield Heights; Darrin Kuczynski of Chargin Falls; Mark Laskowski of Parma; Janice Ann Makovec of Youngstown; Karen Sasena of Parma Heights; John Sekowski of Tallmadge; Brenda Socha of Lorain; Susan Marie Sunkin of Akron; Jeffrey Toth of Lyndhurst; Denise Marie Trzebuckowski of Parma; Vincent Urbanski of Fairport Harbor.

The Foundation, founded in 1963, distributes scholarship assistance, grants to Polish students residing in Ohio.

LAKE VILLA - VACANT 6.83 ACRES
Partially wooded in very desirable 1 acre residential area, halfway to Chicago and Milwaukee, situated between two springfed lakes with lake rights to both; only few minutes to xpy; N of Hwy 132 E of Hwy 83
\$95,000 call Libby Moudry ☎ (312) 381-0500
Co. Name: R. Starck & Co.

Archdiocese of Chicago

Calling it an „exciting, challenging and faith-filled moment for the Archdiocese of Chicago,” Joseph Cardinal Bernardin has announced that the Archdiocese may soon enter into a new phase of missionary collaboration. This collaboration „will assist us to look beyond ourselves as we share with another local Church and learn from its experiences,” said Cardinal.

In a letter printed in the October 16 issue of the **Chicago Catholic** newspaper, the Cardinal wrote: „As you read this letter, I am in Rome participating in the World Synod of Bishops. Bishop Jose Hernandez, Bishop of the Diocese of Chilapa in Mexico, is attending the same meeting. After almost a year of study, those responsible for implementing our Partnership in Mission in Latin America have recommended that Chilapa is a local Church with great potential for mutual interchange with the Archdiocese of Chicago.” Cardinal Bernardin said he will meet with Bishop Hernandez in Rome to investigate further the feasibility of such a partnership. With this announcement the

Cardinal also encouraged members of the archdiocese to read the U.S. Bishops' pastoral letter on missions issued last November. „To the Ends of the Earth”, which is being published in a three-part series by the **Chicago Catholic** beginning October 16. „In the last three decades there has been a renewed and expanded sense of mission. International interdependence is a daily reality for us. The U.S. bishops, reflecting upon this, invite the Catholics of this nation to become part of the Church's global mission in an ever more active way,” said the Cardinal. „I hope that you will read this pastoral letter and find personal enrichment in knowing that you, too, are a missionary, even if you never leave your home!” He noted that this publication of the letter has been tailored specially for the Archdiocese and will include questions for discussion. It will include letters, reflections on mission, and pictures of the missionary ministry of some Chicagoans as well.

His letter also included an expression of gratitude to all who constitute the archdiocesan family for their generous support of the missions and for their efforts on behalf of the archdiocesan Missions Office of the Society for the Propagation of the Faith and the Holy Childhood Association, as well as the mission sharing efforts of parishes, schools, religious education programs and specific mission institutes.

Save, Invest and Insure Your Investments Right Where You Bank!

MidAmerica Federal

Savings and Financial Services

Hugo Koranda
Chairman of the Board, Emeritus

- Cicero**
5900 W. Cermak
863-6700
4830 W. Cermak
656-1770
- Riverside**
40 E. Burlington
442-9700
- Clarendon Hills**
55th & Holmes
325-7300
- LaGrange Park**
1921 E. 31st St.
579-1400
- Wheaton**
250 E. Roosevelt
653-4800
- Western Springs**
40 W. 47th St.
246-8990
- St. Charles**
2600 E. Main St
377-2100
- Naperville**
1001 S. Washington
420-1001
9 E. Ogden Ave.
420-8000

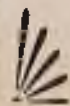
Czechoslovak Radio Broadcast

795-6172

SPECTRUM

WCEV 1450 AM

„Poslouchajte v celém „Chicagoland” nový, pestrý čs. pořad „SPECTRUM”, každé úterý v 8.05 P.M. - 8.30 P.M. na vlně 1450 AM WCEV Radio pod vedením Jarmily Smrčkové

SECOND FEDERAL SAVINGS

Member of Federal Home Loan Bank System

Road 12 & Grand Ave.
FOX LAKE, ILL. 60020
☎ 587-6311

INSURED SAVINGS
—up to \$100,000.00—
by Federal Savings and Loan Insurance Corp.

Our 103rd Year

A FRIENDLY SAVINGS INSTITUTION SERVING A GREAT COMMUNITY

SAVING IS CONVENIENT HERE!

Every feature of our association is designed with safety, increased earnings and convenience for you in mind.

For your convenience:
— a Save-by-Mail plan,
— easy-to-serve-you office facilities,
— fast service,
— free parking.
Come in. Satisfaction friendly service.

CORNER
26TH & PULASKI
CHICAGO, ILLINOIS 60623
PHONE: 277-8500

7315 W. 25TH ST.
N. RIVERSIDE, IL. 60516
PHONE: 42-5700

ANNOUNCE New Evening Prices!

RESTAURANT & LOUNGE

5734 W. Cermak Rd., Cicero

SENIOR CITIZENS SPECIALS
Homemade LUNCHES
\$4.20 THRU 4:30 P.M.
Sundays
10% OFF TOTAL BILL

MONDAY THRU THURSDAY DINNER AT LUNCH PRICES!

- Juicy Pork • Crispy Duck
- Tender Breaded Pork
- Golden Chicken • Beef
- Dishes • American Favorites
- Seafood

For Daily Specials and Reservations
652-0795

Complete With Dessert and All The Trimmings For Approximately

\$4.50

PRAGUE SAUSAGE & DELICATESSEN

- HOME MADE SAUSAGES
- FROZEN FOODS
- HICKORY SMOKED MEATS
- FRESH POULTRY
- ČERSTVÉ DOMÁCÍ UZENINY
- IMPORTOVANÉ LAHŮDKY

6312 WEST CERMAK ROAD BERWYN, ILLINOIS 60402

☎ (312) 795-0250 Rádi vás obslouží a na vaši návštěvu se těší
MARY & STANLEY DYNIA

COMMERCIAL NATIONAL BANK

Special Service for Special People

- Main Bank**
3322 South Oak Park Ave.
Berwyn, Illinois 60402
- Manor Branch**
5919 West 35th Street
Cicero, Illinois 60650
- ALL PHONES:
184-0800

DOPORUČTE Hlas národa SVÝM PŘÁTELUM A ZNÁMÝM

VOICE OF THE NATION

Kevin Hannan:

Reflections on the Carpatho-Rusyn Heritage

I have always been deeply interested in the Carpatho-Rusyns and in their history and culture. This interest was spurred in part by a similarity in the wooden folk architecture of Carpatho-Ruthenia and that of my ancestors' native region of Těšínsko in Czechoslovakia and Poland. As I've learned more about the Carpatho-Rusyns my interest has grown.

I admire the Carpatho-Rusyns because they have never espoused a narrow-minded nationalism. It is true that history denied them the degree of political development that most of their neighbors knew, thus preventing the rise of some of the less desirable manifestations of nationalism which were found among other Slavs. Nationalism has been a terrible scourge for the Slavs, who are even today far too often more conscious of the petty differences which divide them than of the multitude of similarities which their cultures share. The story of abuses in the name of nationalism is lengthy and sad. Yet the Carpatho-Rusyns have never been guilty of petty nationalism.

The development of

nationalism among the Slavs in the 19th and even through the 20th century resulted in a great deal of mistrust. Too many wrongs have been committed by the Slavs in the name of nationalism. A greater spirit of cooperation was found among Slavs in the period before the First World War, when most of the modern Slavic states did not yet exist. Due to the ironies of history, many Slavs today remain blind to the advantages of a program of Slavic solidarity. The Slavs have sadly never realized their noble goal of Pan-Slavism, which fired the imaginations of many in the 19th century. One example of Slavic discord is the approaching anniversary of Christianity in Kievan Rus'. Russian and Ukrainian groups in the West have thus far shown little willingness to cooperate in what could be a unique and beautiful demonstration of Slavic solidarity. On the other hand, Slavs can be inspired by the enlightened Pan-Slavic national sentiments of the Carpatho-Rusyns.

The Slavic people have shown an almost mystical reverence for their languages. Immigrants from Western European lands often viewed their native tongue as little more than a simple tool for communication which was to be abandoned as soon as possible in America. The Slavs have

been more stubborn. Language retention in America's Slavic communities is remarkably high. I will cite the example of my own Czech-Moravian community in Texas, where third, fourth and fifth generations descended from immigrant ancestors retain a knowledge of the spoken and literary languages. Though little practical benefit can be derived today from retaining their ancestors' languages, Slavs continue to make sacrifices to do this. Language remains an extremely important tool in the preservation of national traditions.

It is unfortunate that Carpatho-Rusyns in America today have not preserved their ancestors' literary language. This fact has of course been greatly influenced by events in Europe, where many Carpatho-Rusyns have been forced to accept a Ukrainian national orientation and Ukrainian language. Thus those in America interested in preserving the Carpatho-Rusyn literary tradition have little support from institutions of higher learning and governments in those lands where Carpatho-Rusyns reside. (An exception perhaps is Yugoslavia.) Yet while Carpatho-Rusyns have not retained a literary language, this group's relation to the Church Slavonic language should be noted. Carpatho-Rusyns have a closer relation to Church Slavonic than any other Slavic group in America. Church Slavonic played an important role in the development of the literary languages of Carpatho-Ruthenia. Of course today Church Slavonic can no longer be considered a living language and perhaps some people would thus prefer to see it vanish completely in its liturgical and other functions. So far as Slavic language studies are concerned, some Carpatho-Rusyns may be more interested in promoting Ukrainian, Russian or Slovak. Yet Carpatho-Rusyns enjoy a special historical relationship with Church Slavonic. We might view this group as guardians of this particular part of the com-

mon Slavic heritage.

Church Slavonic is the language in which the Christian gospel was first preached to the majority of the Slavic people. At one point in time it served as the common Slavic literary language. Church Slavonic remains the liturgical language of most of the Slavic Orthodox Churches. In its archaic form („staroslověnština"), it is a required course for many students in Czechoslovakia and instruction materials are available there. Even though all of the Slavic languages today are mutually understandable in varying degrees, Church Slavonic remains a key to all of these. For all modern Slavs Church Slavonic has an enormous cultural, historical and literary significance. Carpatho-Rusyns should recognize this. I would be happy to see Carpatho-Rusyns making efforts to instruct and promote study of Church Slavonic.

It seems that the Carpatho-Rusyns have best preserved their national traditions in their churches. This is an admirable attribute, which lends a certain intensity to this heritage which is not found in the secular institutions of other Slavic groups. I often think that the Slavs have embraced Christianity like perhaps few other nations. While some nations were converted from political expediency, the Slavs accepted Christianity with a simple sincerity which is evident today in their religious practices. Most of the Slavs, who are frequently characterized as peace-loving and family- and community-oriented people, accepted the faith with enthusiasm.

Carpatho-Rusyns generally trace the roots of their Christian heritage to the Moravian mission of Cyril and Methodius. The work of Cyril and Methodius is of enormous importance for all Slavic nations and all Slavs may lay a claim to this heritage. Yet while Cyril and Methodius are venerated by all Slavs, Cyrilomethodianism has never quite achieved the respect which the idea deserves. Like Pan-Slavism, Cyrilomethodianism seems somehow out of place in our materialistic 20th century. In many respects the Carpatho-Rusyns are guardians of the Cyrilomethodian heritage. The religious traditions of the Carpatho-Rusyns are those which

are perhaps most directly linked to the mission of Cyril and Methodius.

The greatest events in the history of the Slavs have been tragedies. The historical potential of the Slavs has been blocked by tragedy after tragedy. One of the greatest of these was the separation of the Western and Eastern Churches. It is a terrible irony that Slavic Christians fought and killed one another in the name of Catholicism and Orthodoxy. Imagine the history of the Slavs without this tragic separation! Today the differences which divide the Roman and Orthodox Churches seem quite minor to many of the faithful of both Churches. The present Pope of Rome, the first of Slavic origin, has frequently expressed respect for the traditions of Eastern Christianity as well as the deep desire for reconciliation. The Carpatho-Rusyns have a special insight into the problem of separation. Carpatho-Rusyn are capable of making an important contribution to the healing of the tragic rift that separates Catholics and Orthodox.

Carpatho-Rusyn have an obligation to preserve their heritage. As Carpatho-Rusyns in Czechoslovakia and the Ukraine have been forced to adopt Ukrainian and Slovak national orientations, Carpatho-Rusyns in America are the sole caretakers of some national and religious traditions. Many of these traditions remain quite accessible for other Slavic groups in America as well. Slavs in America can benefit from observing the Carpatho-Rusyn community. By following the lead of the Carpatho-Rusyns in promoting the noble ideals of Pan-Slavism and Cyrilomethodianism, America's Slavic community will grow and strengthen itself.

NARODNAJA PISŇ
o. Alexander I. Pavlovic

Rodimcy dorohi
Okrutny votohi
Hromy na nas puskajut.
My sja kripko spojme
Vrahov sja nebojme -
Neba nas zaščiščajut.

Peruny pominit.
Slavjane ne zhinut
Choc ich vrahj poranjat.
Bo kto viru majet.
Boh mu silu dajet -
Ot smerti ho sohranjat.

Sixth Czech HOLIDAY FAIR

Sponsored by Sokol Greater Cleveland

Saturday, November 7, 1987 12:00 noon to 8:00 p.m.
Sunday, November 8, 1987 11:00 a.m. to 5:00 p.m.

Bohemian National Hall
4939 Broadway Avenue • Cleveland, Ohio

Original, unusual and imported Christmas and Holiday gifts for your family, friends and home, plus specialty food items for the Holiday Season.

Czech Garnet & Silver Jewelry • Czech Glassware
Czech Porcelain • Handcrafted Wooden Items • Czech Books & Records
Czech Pottery • Czech Tree Ornaments
Cookbooks • Knitted & Crocheted Items • Smoked Meats & Tripe Soup
Sule (Jellied Veal) • Jaternice (Rice Sausage)
Bohemian Rye Bread • Christmas Bread (Vanucky) • Jellies & Preserves
Czech Pastries & Cookies • Dumplings & Potato Pancakes
Toys • Christmas Decorations • T-Shirts

Snack Kitchen Open All Day

Brass Band Concert Sunday at 2:00

Dinners by Reservation Only

Chicken Paprikash Dinner

Saturday, November 7

Served from 4:00 - 7:00 p.m.

Call: Eleanor Ijsich 885-4741

Pork, Dumplings & Sauerkraut Dinner

Sunday, November 8

Served from 12:00 noon - 2:00 p.m.

Call: Josephine Martin 885-1770

or Betty Lacinia 524-5581

Parking Adjacent to Hall or St. Alexis Garage

Czech Mass every Saturday
Evening at 6:15 P.M.
at Our Lady of the Mount
in Cicero, Ill.
(2414, S. 61st Ave.)